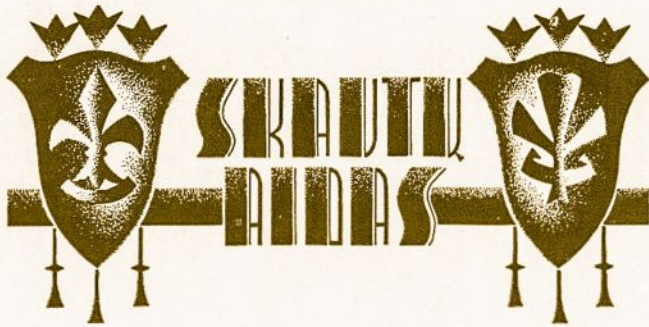

NOVEMBER, 1964

• **Skautų Aidas, THE SCOUTS' ECHO**, a monthly Lithuanian youth magazine published by The Lithuanian Scouts Association, Not For Profit Illinois Corporation.
 • Subscription rate — \$3.00 yearly, \$2.00 — halfyearly, single copy 40¢. • Address: SKAUTŲ AIDAS, P. O. Box 222, Thompson, Conn., 06277, USA. • Application to mail at second class postage rates is pending at Thompson, Connecticut. • Printed by Immaculata Press, R. F. D. 2, Putnam, Conn., 06260. • Editor in Chief and Managing Editor: **Antanas Saulaitis**, Old Colonial Road, Oakville, Conn., 06779, USA.

Lietuvių skautų ir skaučių laikraštis. Įsteigtas 1923. III. 15 Šiauliuose, Lietuvoje. Oficialus Lietuvių Skautų Sąjungos organas. Leidžia: LSS Tarybos Pirmija.

Prenumerata: metams — \$3.00, pusei metų — \$2.00; paskiras nr. — 40¢.

Adresas: Skautų Aidas, P. O. Box 222, Thompson, Conn., 06277, USA.

Vyriausias redaktorius: v. s. **Antanas Saulaitis**, Old Colonial Road, Oakville, Conn., 06779, USA.

Redakcinė komisija: v. s. **kun. Stasys Yla**, v. s. **Aleksas Matonis**, s. **Petras Molis**, s. **Ona Saulaitienė**, s. **Stefa Subatkevičienė**, v. s. **Adolfas Venclauskas**.

Administratorius: **K. Čėsna**, 58 Providence St., Worcester, Mass., 01604.

Spausdina: Immaculata Press, R. F. D. 2, Putnam, Conn., 06260.

Rankraščiai, nuotraukos, piešiniai ir k. medžiaga siunčiami vyr. redaktoriaus adresu.

Rankraščiai taisomi bei trumpinami redakcijos nuožiūra. Nenaudota medžiaga nesaugoma; gražinam, jei iš anksto to pageidauta.

MIELI SKAITYTOJAI!

Skautų Aido žodis

Ligi šiol Skautų Aidas visais būdais stengėsi būti ištikimas savo skaitytojams. Jis rūpinosi būti turingas, gražinosis, dailinosi ir uoliai taikėsi būti tikras savo skaitytojų draugas.

Buvo tvirtai nusistatęs kiekviena mieląjį skaitytoją 1964 metais aplankyti 12 kartų. Dabar jau ateina 11-ąjį kartą. Ir tikisi ligi metų galo pasirodyti dar kartą.

Bet ar tada jau galas tiems lankymams?...

Skaitytojai, patys užsiskę žurnala ar kitiems užsakius, buvo lyg sudarę sutartį su Skautų Aidu, kad šis tiek ir tiek kartų pasirodys skaitytojų namuose.

Nuo š. m. gruodžio 31 ta sutartis noroms nenoroms baigiasi. Skautų Aidas, norėdamas ir toliau lankyti tokius mielus prenumeratorius bei skaitytojus, prašo sutartį atnaujinti ir 1965 metams: už 3 dol. užsiskęti laikraštį.

Tegul kiekvienas 1964 metų Skautų Aido gavėjas pasirūpina Skautų

Aidą be pertraukos gauti ir 1965 metais.

Užsiskęti galima per skautus ir skaites įvairiose vietovėse arba tiesiog SA administracijoje.

1965 m. Skautų Aido vėjus

Skautų Aidas turi išsilaikyti iš prenumeratų mokesčių. Jam reikia prenumeratorių. O 1965 metais jų tikrai reikia daugiau.

Laikraštis gali sparčiau tobulėti, kai jis turi daugiau pinigų. Daugiau pinigų, kai daugiau prenumeratorių!

Nuo š. m. lapkričio 15 ligi 1965 kovo 15 yra Skautų Aido prenumeratų rinkimo vėjus visose lietuvių kolonijose, kur yra skautų ir skaučių.

Būtų gera, kad kiekvienas Skautų Aido skaitytojas atnaujintų savo prenumeratą 1965 metams ir surastų dar bent vieną naują skaitytoją.

Skautų Aido platinimo varžybos

Žurnalo prenumeratų rinkimo laikotarpiu vyksta ir to vėjus tradici-

nės visų LSS skautų ir skaučių varžybos Skautų Aidu rinkti prenumeras. Daug kur sesės skaitės ir broliai skaitai labai smarkiai prisideda, ypač ten, kur yra gerų vadovų-vių.

Visi prašomi prisidėti, kad tos varžybos būtų gyvos, geros nuotikos ir sėkmingos.

Skautų Aido misija

Skautų Aidas skelbia **skautybės ir lietuviybės** žodį. Būtina, kad tas žodis būtų geras ir kad jis pasiektų ko daugiausia lietuvių šeimų!

Kai Skautų Aidas turi misiją tą žodį kurti ir jį skelbti, tai lietuvių skautiškojo sąjūdžio dalyviai pašaukti sudaryti sąlygas tam žodžiui ko plačiausiai pasklisti.

Labai ačiū už mielą dėmesį ligi šiol.

Dabar rimtai į smarkią talką!

Budžiu,

v. s. **A. Saulaitis**.

KARINIO STIPRUMO DVASIA

(Lapkričio 23-osios proga.)

LAPKRIČIO 1-oji

Lapkričio 1-oji svarbi lietuvių skautybės diena: 1918 metais tą dieną Vilniuje buvo įsteigta lietuvių skautai ir skautės.

Tai Lietuvos skautybės pradžia.

Tą šaunų darbą atliko Amerikos lietuvis, tada Vilniaus lietuvių gimnazijos mokinys, vėliau Lietuvos karys, žurnalistas ir visada lietuviškosios skautybės ideologas v. s. **Petras Jurgėla**.

Ižiebta skautybės ugnelė nuo to laiko niekad nenustojo žerėjusi lietuvių tautos gyvenime.

Lietuvos skautų ir skaučių organizacija išaugo ir klestėjo Nepriklausomos Lietuvos laikais.

Ji, kad ir nebeišlaikydama savo oficialiųjų formų, dvasia buvo gyva ir visais to didžiojo karo laikais.

Ir dabar, lietuviškosios skautybės apaštalamis išsklydus po laisvąjį pasaulį, ji tebėra gyva, gabi, reikšminga, įtakinga ir mėgiama.

Skautavimas atliko didelį vaidmenį Lietuvos jaunimo auklėjime. Jis ir dabar, Lietuvių Skautų Sąjungai apjungiant gausias jaunimo gretas, yra labai įtakingas veiksnys savojo auklėjimo srityje.

Pasikeitė kiek sąlygos lietuviškojo skautavimo dabar, bet pagrindiniai jo siekimai dar labiau išryškėjo. Jo vertė tik pakilo.

Lietuviškoji skautybė tapo dabartinio mūsų gyvenimo integralinė dalis.

Ta dalis turi būti žerinti.

Lietuviai visada didele pagarba mini didžiuosius savo tautos žygius, kuriais tikrai pasižymi lietuvių tautos gyvenimas.

Tokiems žygiams didi pagarba švytėjo senų senovėje; tokia buvo Nepriklausomos Lietuvos laikais, tokia tebėra ir dabar — tremtyje, lietuvių bendruomenėje, visame laisvajame pasaulyje.

Mes žuvome, kad jūs gyventumėte... — kiekvienam iš mūsų aidi karių palikto testamento žodžiai.

Tik per lietuvių tvirtą valią, sunkias kovas ir per ryžtingus žygius Lietuva senovėje buvo galinga ir lietuvių sugebėdavo tuo būdu apsiginti nuo gausių priešų.

Tik per savanorių - kūrėjų aukas ir visos tautos tvirtas pastangas Lietuva 1918 metais atgavo nepriklausomybę.

Ir laisvės laikais karinė organizacija buvo saugus laidas, kad niekas iš lauko nedrįs kėsintis į Lietuvos gyvenimą. Tik visuotinė Europos katastrofa palaužė Laisvos Lietuvos augimą.

O ir per partizanų kraują bei jų aukas Lietuvos okupantams sunkiai sekėsi šeiminkauti pavergtoje Lietuvoje.

Visais laikais reikėjo stiprios dvasios, kovingos nuotaikos, ryžto ir aukų. Ir lietuvių kariai nieko nesigailėjo!

Visiems jų žygiams simboliškai paminėti geriausiai tinka lapkričio 23-oji.

Lapkričio 23-oji — Nepriklausomos Lietuvos kariuomenės atsikūrimo diena, tai buvo 1918 m.

Visa patriotinė lietuvių bendruomenė mini tą dieną, o broliai skautai ir sesės skautės ypač domisi šia švente ir ją gražiai mini.

Kovotojų garbė išlieka per amžius!

V. s. A. Matonis.

LAPKRIČIO 23-osios MINĖJIMAS

(Ši minčių pluoštą pabėrė v. s. A. Matonis)

Kai minėjimą vietovėse rengia buvę kariai ar specialūs komitetai, skautai-ės paprastai aktyviai įsijungia bendram darbui: padeda atlikti paruošiamąjį darbą, organizuotai dalyvauja pamaldose, lanko karių kapus ir padeda gėlių, neša garbės sargybas prie vėliavų, tvarkdarauja ar šiaip dalyvauja programoje ir išklauso pranešimą.

Šalia to, savo metinės veiklos plane skautai-ės bent vieną darbo sueigą lapkričio mėnesį rezervuoja šiam reikalui.

Tokios sueigos metu nagrinėjami karių žygiai, susipažįstama su atskirų karžygių gyvenimu ir darbais, išmokstama kariškų dainų, žaidžiami jų žaidimai.

Labai tinka prieš šventę applankyti vietoje gyvenančius Vyties kryžiaus kavaliarius, savanorius-kūrėjus ar buvusius partizanus, juos pasveikinti ir, jei galima, vieną kitą jų pakviesti sueigon papasakoti savo atsiminimus.

Sueigos būklę tą dieną reiktų pagražinti: sienoje pakabinti Vyti ar kokį istorinį ar karinį papaveikslą, šalia pastatyti tautinę vėliavą. Tinka taip pat pakabinti Lietuvos žemėlapi su svarbesnių kautynių paženklintomis vieto-

mis, arba bent plakatą su kariu šūkiu ar patriotiniu įrašu; stalą gražiai padengti ir papuošti gėlėmis ar drožiniais ir pan.

Sueigos planą reikia gerai apgalvoti ir paruošti iš anksto. Sueigų gali būti labai įvairių.

Štai pora pavyzdžių:

A. SUEIGOS PLANAS XI.

23 DIENAI,

esant nedideliame skautų-čių vienetui (pvz., jei dalyvauja kelios skiltys ar kuris vienetas).

Laikas: 1 — 1½ val.

1. Susitvarkymas ir sueigos atidarymas (5 min.).

Dalyvauja uniformoje. Rikiuojamasi bet kuria forma ir būtinai pradedama laiku draugininko ar kurio nors vadovo pasisveikinimu, šūkiu ar pakviesto svečio sutikimu. Įnešama vėliava. Susėdama.

2. Išanginis pašnekesys (5 min.).

Vadovas labai trumpai nušviečia sueigos dienos reikšmę ir, pasveikinęs gyvus buv. savanorius, karius ir partizanus, savo pašnekesį baigia visų žuvusiųjų prisiminimu ir pagerbimu. Tinka susikaupti ir vėliau sugiedoti "Marija, Marija".

3. Dainos (5 min.).

Dainuojamos kelios kariškos dainos, pvz., Kareivėliai, Karas, Sutems tamsi naktuzėlė ir kt.

4. Svečio atsiminimai (20-30 min.).

Pakviestas savanoris, karys ar

Seserijos vadovybė IX. 19 - 20 suvažiavimo proga pagerbia buv. Lietuvos Resp. Prezidento A. Smetonos atminimą. Vyr. Sk. O. Zailskienė su vadovėmis iš įvairių vietovių padėjo gėlių vainiką prie buv. Lietuvos Skautų Šefo kriptos Clevelande. Skautų Aidą ten atstovavo s. S. Subatkevičienė.

S. V. Bacevičiaus nuotr.

A. Venclauskas

JAUNESNIŪJŲ SKAUTŲ MARŠAS

Šaunūs, žvalūs mes berniukai,
Skautų jaunesni broliukai,
Drąsiai žengiame pirmyn,
Augam, stiebiames aukštytyn.

Mylim Dievą ir Tėvynę
Savo meile pirmutine,
Mylim seses broliukus
Ir brangiuosius tėvelius.

Būsime skautai pavyzdingi,
Drąsūs, linksmi ir protingi.
Vysime blogį iš širdies,
Ir Dievulis mums padės.

Kai į gamtą iškeliausim,
Smagią dainą kai užtrauksim,
Plauks dainelė per laukus,
Džiugins jaunos ir senus.

partizanas trumpai, bet vaizdžiai ir įdomiai (taip reikia susitarti!), papasakoja savo nuotykius ar kurį atsitikimą.

Pašnekesys gali būti iliustruojamas įvairiais būdais.

5. Šūkių, deklamacijos, dainos (5-10 min.).

Dabar paleidžiamos kelios raketos (šūkių dienos tema). Deklamuojamas kuris karinis ar partizanų eilėraštis. Sudainuojama daina.

6. Žaidimai (20-25 min.).

Žaidžiama: Kautynių vietų Kimas; Kas žino? (klausimai - atsakymai); Pranešimai ir kt. pan.

7. Sueigos užbaiga (5 min.).

Sueiga baigiama vadovo 2-3 min. užbaigiamąja mintimi. Vienetas susirikiuoja. Giedamas Tautos Himnas. Išsiskirstoma.

B. SUEIGOS PLANAS XI. 23 d., esant didesniame skautų-čių vienetui (pvz., kai dalyvauja keli vienetai, v-jos ar tuntai). Laikas 2½—3 val.

Sueiga planuojama panašiai kaip A. Didžiausias skirtumas, kad ji susideda iš 2-jų dalių: oficialios ir meno (lauželio) ir tęsiasi kiek ilgiau.

I-ji iškilmingoji — dalis:

1. Susitvarkymas ir atidarymas (5 - 10 min.).

Be to, jei turima, skaitomas isakymas ir skautų vadovybės žodis.

2. Įvedamasis pašnekesys

(5 - 15 min.).

Be kitko, po žuvusiųjų pagerbimo, tinka dalyvaujančius svečius pakviesti atsisėsti prie atskiro stalo, apdovanoti gėlėmis ir kitaip pagerbti.

3. Dainos, deklamacijos, šūkiai

(10-15 min.).

Įpinamos programai pajvairinti. Gerai scenoje parodyti gyvus paveikslus iš kovų laikotarpių.

4. Pašnekesiai (30-40 min.).

Dėl jų su svečiais susitariama iš anksto. Geriau, jei vietoje vieno prelegento parengami 2 ar 3, prašant juos trumpai ir aiškiai papasakoti charakteringus, skirtingus epizodus iš savanorių gyvenimo, kovų vaizdų, darbo buv. kariniuose daliniuose, partizanų žygių ir pan.

Ilgų, bendrų kalbų reikia vengti iš viso. Kalbėtojais turi būti ne vien garbingiausi svečiai, bet gerai moką dėstyti savo mintis.

5. Dainos, deklamacijos (5-10 m.).

6. Iškilmingos dalies užbaiga

(5 min.).

Giedamas Tautos himnas. Išnešamos vėliavos ir kt.

Pertrauka 10 — 15 min.

II-ji — meno — dalis (lauželio forma) 60-90 min.).

Persitvarkoma prie dirbtinio lauželio. Lauželio uždegimo ceremonija. Trumpa, bet judri skautiška - patriotinė programa, pravedama pačių skautų-čių vienetų. Programos dalykus būtina iš anksto patikrinti.

Medžiaga.

Šie leidiniai padės ruošti šventei:

Pašnekesiams:

1. Lietuvos istorija — Šapokos.
2. Lietuvos istorija — Sruogienės.
3. Gen. St. Raštikio atsiminimai.
4. Liet. enciklopedija.
5. Kario žurnalai, ypač lapkričio mėnesių.
6. Vyrai Gedimino kalne — S. Butkaus.
7. Partizanai už geležinės uždangos — J. Daumanto.
8. Tolinieji kvadratai — J. Grišmanausko, ir kt.

Dainoms:

1. Laužams liepsnojanč.
2. Laisvės kovų dainos.
3. Kiti dainorėliai.

Deklamacijoms:

1. Partizanų maldos — išleistos Putname.
2. Mano Tėvų Žemė Lietuva — V. Vijeikio.
3. Tremties metai — rašytojų metraščių.
4. Sibiro maldaknygė.
5. Kitos knygos.

Vaizdinei medžiagai (paveikslai ir k.):

1. Mano Tėvų Žemė Lietuva — V. Vijeikio.
2. Augustino albumas.
3. Įvairūs kiti leidiniai.

IX. 19 - 20 Clevelande įvykusio Seserijos vadovių suvažiavimo metu buvo ir įvairių užsiėmimų. Nuotraukose kairėje ir apačioje matome skilties - būrelio sueigas įvairiais būdais. Dešinėje aukščiau ir vyriausioji vadovybė turi savo rūpesčių tartis.

S. V. Bacevičiaus nuotr.

VYRIAUSIOJO VADO PĖDSAKAIS

LSS DVASIOS VADOVO ŽODIS

LIŪTAS AR KIŠKIS?

Bręstas jaunuolis dažnai yra nesuprantama mįslė ir tėvams, ir vadovams. Kartais jis atrodo geras kaip angelas, o kartais blogas kaip demonas. Kartais jis atrodo toks drąsus kaip liūtas, o kartais bailus kaip kiškis. Iš vaiko į vyrus besikeičiąs jaunuolis nori būti savarankiškas, nuo kitų nepriklausomas, nenori girdėti nei vyresniųjų pastabų, nei patarimų. Toks jo nusistatymas sukelia daug problemų ir nesusipratimų su tėvais, auklėtojais ir vadovais. Maža to — kartais jam kyla problemų ir su pačiu Dievu.

Nors jo maištaujanti prigimtis ir nori viską neigti, bet vis dėlto, norėdamas būti sau atviras, jis turi pripažinti, kad jo sąžinės balsas aiškiai sako, jog turi būti Dievas, kuriam reikia nusilenkti ir paklusti. Argi jis, save laikydamas taip išmintingu, galėtų taip neprotingai pasielgti ir sakyti, kad nėra Dievo? Jis, pradėdamas filosofškai galvoti, turi sutikti su filosofu Pascaliu, kad "pasaulis su Dievu yra paslaptis, bet pasau-

lis be Dievo — absurdas". Reiškia, jeigu pripažinsi Dievą ir būsi religingas, jeigu rimtai galvosi apie antgaminius dalykus, tau bus daug paslapčių; bet jeigu visa tai neigsi, tai šio pasaulio ir savo prigimties reiškinių negalėsi išaiškinti — visa tai atrodys absurdas. Tad kiekvienas protingas žmogus tarp paslapties ir absurdo visuomet pasirinks paslaptį, nes jis mato, kad visame gyvenime, kiekvienoje mokslo šakoje tu paslapčių netrūksta, tad visai ne nuostabu, kad jų yra ir antgaminiame religijos moksle. Priimti

Clevelando - Detroito skautų-čių stovyklose šv. Mišias atnašavo kun. Kasponis.

paslaptis žmogaus nežemina, tik ji paskatina stengtis, kiek įmanoma, tas paslaptis atskleisti, galvojant, studijuojant, diskutuojant su kitais.

Tačiau, nors jis pripažįsta Dievą, nors gerai supranta, kad religija žmogui reikalinga, vis tiek jos dažnai nepraktikuoja ir gėdinasi prieš kitus pasirodyti tuo, kuo jis iš tikrųjų yra — gėdinasi pasirodyti, kad jis yra religingas. O dėl ko? Vien tik dėl to, kad kiti jį gali pajaukti, kad gal kiti ne taip galvoja kaip jis, kad gal kiti nėra religingi. Štai kur pasibaigė to jaunuolio drąsal! Štai tas drąsusis liūtas, tapęs bailiausiu kiškiu, kurs bėga nuo krantinčio lapo, kurs bijo net savo šešėlio!

Tad būk logiškas. Jeigu nori būti laisvas, jeigu nenori vergauti, jeigu supranti, kad jau atėjo laikas, kada gali pats apsispręsti, nebijok kitų, kurie arba yra išmintingi, arba ne. Jeigu jie išmintingi, tai tave už religinę drąsą tik pagerbs, o jeigu jie nėra išmintingi, tai argi būtų išmintinga ir garbinga jų bijoti ir jų klaidingoms idėjoms pataikauti? Tad būk visur ir visuomet drąsus liūtas, bet ne bailus ir drebas kiškis!

v. s. Juozas Vaišnys, S. J.
LSS Dvasios vadovas

SKAUTAS BAŽNYČIOJE ir religiniuose susirinkimuose

1. Skautas tyliai bei nepastebimai įeina į bažnyčią, salę, kambarį, ir tokiu pat būdu išeina.

2. Jis atidžiai klausosi pamokslų, skaitymo, ar kalbos.

3. Jis, reikalui esant, užleidžia savo vietą moteriai arba senyvam žmogui.

4. Jis laikosi ramiai ir nedaro judesių, kurie blaškytų kitų dėmesį.

5. Jis neužstoja kelio, praėjimo ar durų.

6. Jis sėdi, atsistoja, klūpo arba

priklaupia, kada reikia: prisiderina prie visų.

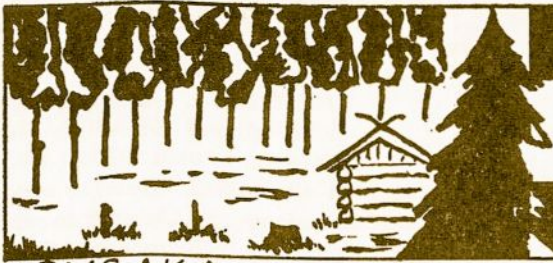
7. Jis su dėmesiu seka, kas vyksta, ir jokių atvejų neardo tvarkos.

8. Jis neįneša purvo ant batų, nešiukšlina, nemeta popiergalių ir pan.

9. Jis vengia nuolat žiūrinėti į laikrodėlį.

10. Jis kalba tiksliai būtiniausiu atveju, ir tai pašnibždom, kad netrukdytų kitiems.

Taip elgiasi kiekvienas gerai išauklėtas žmogus.

MALŪNTILTIS

APYSAKA

ALVYDAS TAUTKUS

(Tešinys)

Visų laisvės kovų pats šturpiusias įvykis buvo laidotuvės po Malūntilčio mūšio. Ilgos karstų voros priekyje vienodu laidotuvių ritmu siūbavo Klemenso Rodinskio karstas. Regina verkė, sėdėdama karioje šalia savo tėvo. Klemenso planai atšvesti pergalę dvare neišsipildė. Pergalė įvyko, bet švente visai nenumatyto pobūdžio. Dar, rodos, taip neseniai Klemensas jai kalbėjo, rodos, taip neseniai grįžo laimingas ir sveikas po kautynių Miškaičiuose, kai Petras gulėjo kruvinas ir be žado... Kaip viskas greitai pasikeitė. Petras sveiksta, o Klemenso jau nėra gyvųjų tarpe. Klemensas krito didvyrio mirtimi, akis užmerkė didelės prasmės kovoje. Jis mirė su viltimi, kad tėvynei laisvės rytas aušta. Dieve, kas bus su tais, kuriems bus leista pamatyti skaudžią pralaimėjimo tikrovę?...

Regina sujudėjo. Pirmą kartą jai žaibišku smūgiu užtelėjo mintis apie pralaimėjimą. Ji pasižiūrėjo į savo tėvą, sėdėjusį suspaustomis lūpomis, ir pamatė drąsą ir pasitikėjimą. Tėvukas nepasiduos. Jis niekada nepralaimės. Jis gali mirti, bet iš pasirinkto kelio jo niekas neištums.

Po laidotuvių Vybraduose buvo šermenu pietūs, iškelti visų kritusių šeimų nariams. Jų atsirado tiek daug, kad vos tilpo į didžiąją svetainę. Pietų metu kalbėjo klebonas ir Bogušas. Abu ragino nenusiminti ir užtikrino artėjančią laisvę visam kraštui. Mažai ką suprato valstiečių moterys, bet žinojo, kad klebonas ir bajoras niekada nėra neteisybės pasakė. Skausmą dėl kritusių savo vyrų ir sūnų kiek apslolino pietų iškilmingumas ir pagarba paprastiesiems žmoneliams, kas ne dažnai praityje pasitaikydavo.

— Mūsų, tai mūsų, — šnibždėjosi tarp savęs moterėlės, — ką gi prasti buvo, bet ponaitis toks mokytas, gražus ir turtingas...

O senis Rodinskis vienas sau kampe kiurksojo ir niekam nieko nepasakojo. Tik viena Rodinskienė žinojo, kad tėvas planuoja kerštą. Ar patiks Andriui Bogušui, ar ne? Ar tai derinsis su kovos planais, ar ne? Ar jis mirs, ar jis kentės? Nėra svyravimų, kurie galėtų nustelbti tokį stiprų ir vis augantį keršto jausmą. Vienas Bolugovas kaltas dėl Klemenso mirties. Jis vienas pasišaukė kazokus ir juos globoja. Jis rusas, bijo sukilėlių pergalės. Jam ne vieta apylinkėje. Kieno rankomis jis galėtų savo planus įvykdyti? Pats ką nors pradėti per senas. Ne — jis žino kas daryti. Jurgis Sauginas — tas velniūkštis visur tinka ir niekur neįtariamas. Rytoj jis bus miestelyje ir pakalbės su Sauginu.

— Žinai, tėvuk, — kalbėjo dvarininkas Sauginui, nuvykęs į miestelį, — man labai reikalinga paties pagalba.

— Ponui visada padėdavau...

— Tikriau sakant, man reikia jūsų Jurgio.

— O ką tamsta su juo veiktum?

— Tai tolimesniems kovos uždaviniams atlikti...

— Jei tik jis sugebės, tai tam čia ir yra tarp vyrų...

Jurgis, grįžęs iš miesto, kur sėkmingai atliko savo uždavinį, platindamas atsišaukimus, juos lipdydamas ir kaldamas prie sienų, juos atiduodamas skirtais adresais, jautėsi per tas kelias dienas subrendęs tokiu vyru, kad galėtų bet ką atlikti.

Rodinskis Jurgį parsivežė į dvarą ir ištisą dieną apie nieką jam nepasakojo. Gerai maitino, mandagiai laikė, ir Jurgiui atrodė, kad tai už jo atliktus nuopelnus. Dienai praėjus, ponas jį pasišaukė į parką pasi vaikščioti ir tarė:

— Žinai, Jurgi, turiu planą, kurį tik tu vienas galėtum geriausiai atlikti...

Jurgis klausėsi išsižiojęs. Jis viską galėtų padaryti, bet jis nemano, kad kada nors pasisektų jam nužudyti poną Bolugovą.

— Tik daugiau drąsos, — stiprino Rodinskis išsigandusį vaiką, — viskas bus pasakyta, kaip ir kada daryti, visi mano, kad tu tam esi tinkamiausias...

Čia Rodinskis nutilo ir nuleido galvą. Jam pačiam darėsi lyg gėda, kad jis vaikui turi meluoti. Jis žinojo, kad visų vardu kalbėti jo niekas neprašė. Bet keršto jausmas buvo už viską didesnis.

— Na, tai kaip? Ko taip nustebęs žiūri? — šūktelėjo senis, ir Jurgis net krūptelėjo.

— Gerai... aš darysiu viską... ką jūs liepsite... — dusliai atsiliepė berniukas.

Rodinskis šturpiai kvatojosi. Anapus seno tvenkinio aidėjo kapotas juokas ir atsimušė kimūs žodžiai:

— Bolugovas... Bolugovas... Prakeiktas rusas... Dabar tavo eilė... Tavo... Tavo...

Sitą akimirką Jurgis nesuprato, kas čia darosi. Jis norėjo bėgti, bet pajuto, kad pajudėti nebegalėtų. Jis stovėjo išgąščio išmeigtas žemėn... B. d.

SKAUTŲ AIDUI 1965 metams reikia daugiau prenumeratorių, kad žurnalas galėtų labiau tobulėti. Padėk tai pasiekti.

STOVYKLA ROMUVOJE

Šią vasarą 294 skautai ir skautės stovyklavo ROMUVOS stovykloje Kanadoje. Iš Toronto autostrada į šiaurę veda per miškus ir laukus, pro kalvas ir ežerus, kad net gražu žiūrėti. Paskui tenka kiek pavažiuoti lauko keliu, ir jau atvykstantį pasitinka vartai su užrašu ROMUVA.

Stovyklavietė graži, daug patogios vietos palapinėms, o pačiame viduryje aukštu stogu ir lietuviškais žirgeliais virš medžių iškilęs didelis pastatas: valgyklos salė ir virtuvės, sandėliai, moderniškiausi šaldytuvai ir dujų tankai.

Šios vasaros stovykloje trys ar keturios vilkiukų dr-vės įsikūrė atskirais rajonėliais. Kiek aukščiau kalne margavo jūrų skautų, skautų ir skautų vyčių rajonėliai, o dar aukščiau stovėjo stovyklos vadovybės palapinės, jų tarpe viršininke v. s. Vyt. Skrinso palapinė.

Į stovyklą vyriausią skautininką j. s. Br. Juodelį atlydėjo tuntininkas s. K. Batūra, prie vartų pasitiko s. V. Rušas. Vadovybės rajoną aprodė s. P. Balsas ir ps. G. Stanionis. Ir tikrai buvo kas matyti, nes palapinės buvo pastatytos ant aukštos, didžiulės uolos ir net turėjo grindis, kurias tėvai, vaikų padedami, sukėlė.

Iš aukšto matėsi tartum dvi varpinės miško pakraštyje: tai paukščių ir vilkiukų "vilos", kurias patogiau ir skoningai mažiausiems stovyklautojams įrengė kun. Mikalauskas ir St. Catherines skautų tėvų komitetas.

Sesės įsikūrė vakariniame stovyklos gale ir gražiai pasipuošė. Jūrų skaučių rajone laivo "gandralizdyje" suposi vimpilas.

Skautams vyčiams vadovavo v. s. Č. Senkevičius. Jo suplanuotas vyko naktinis žygis ir įžodis.

Kun. Mikalauskui šventinant vilkiukų ir paukščių vilas, pradėjo smarkiai lyti, ir visi turėjo sueiti į valgyklos salę. Ten ir įvyko to vakaro laužas. Vietos užteko ir stovyklautojams ir kokiam šimtui svečių.

Žaibai ir lietus nesulaikė vyčių nuo žygio, kurie grįžę davė įžodį. Tą patį vakarą įžodį davė ir vyresniosios skautės.

Liepos 26 d. įvyko Stovyklos Diena. Aukštuose stiebuose iškilo stovyklos vėliavos, prie partizanų lauko kryžiaus atsirado lauko altorius. Netoliese stovėjo naujai pastatytas aukuras ir odoje išpieštas ir skautiškaai ištemptas Lietuvos žemėlapis.

Trimitas sušaukė stovyklautojus ir svečius šv. mišioms, kurias atnašavo s. tėvas St. Kulbis, S. J.

Po mišių Lietuvos žemės žiupsnis ir lietuviško gintaro gabalėlis buvo įmūryti į aukurą. Juos atnešė mažiausieji lietuviškos skautijos nariai. Žuvusiems už Lietuvos laisvę vainiką padėjo Lietuvos generalinis konsulas Kanadoje dr. J. Žmuidzinas ir Seserijos VSP s. M. Jonikienė. Aukuro ugnį uždegė Brolijos VS j. s. Br. Juodelis ir Kanados vadaivė s. M. Vasiliauskienė. Iškilmes pravedė Kanados rajono vadas v. s. Vyt. Skrinškas. Kalbėjo dr. J. Žmuidzinas.

Stovyklos šventės proga buvo įteikta LSS garbės ženklai UŽ NUOPELNUS rėmėjams fil. dr. Jonui Yčui ir p. R. Geležiuui. LSS garbės ženklai buvo įteikti Brolijos vadovams s. F. Mockui, s. L. Kalinauskui ir s. v. v. sl. B. Poškui.

Specialios Seserijos ir Brolijos dovanos buvo įteiktos Romuvos stovyklavietei ir stovyklavietės pirmūnams ps. G. Stanioniui ir v. s. V. Skrinškui.

Stovyklą sveikino Brolijos Vyriausias Skautininkas ir Seserijos

Ramiojo vandenyno rajono stovyklos vilkiukų pastovyklės vaizdas su milžiniškais medžiais.

Alb. Šeško nuotr.

PILKA

Pilka turi gražią būdą kieme, bet jau kuris laikas kaip ji gyvena didelio garažo kampe, už senos žolei piauti mašinos. Ten guli nudilusio kilimo gabalas, ir Pilka ilgąs valandas praleidžia ant jo su savo dviem šuniukais, apvaliais ir tokiais juokingais.

Taip, jie juokingai atrodo žmogui savo minkštais snukučiais, netikrais žingsniais ir amžinai nepasotinamu apetitu, bet Pilkai jie viskas — jos džiaugsmas ir pasididžiavimas ir nuolatinis malonus rūpestis.

Ji nepyksta, kai šeimininkų sūnus ateina pažaisti su jaunikiiais. Tokia berniuko teisė. Ji net nesirūpina per daug, kai jis juos rodo kitiems arba net nešasi į vidų. Juk jie po kiek laiko grįžta, ir Pilka, aplaižiusi ir patvarkiusi juos, vėl gali ramiai ilsėtis ant seno kilimo.

Bet vieną dieną kalė ima nerimti: jau per ilgai negrįžta vienas šunelis. Ji nemoka skaičiuoti iki dviejų, bet jai aiškiai trūks antrojo jauniklio.

Už kelių dienų berniukai vėl ilgai negrįžta su likusiu šuneliu. Jau darosi tamsu, o šunelio vis dar nėra.

Pilka neranda sau vietos, cy-

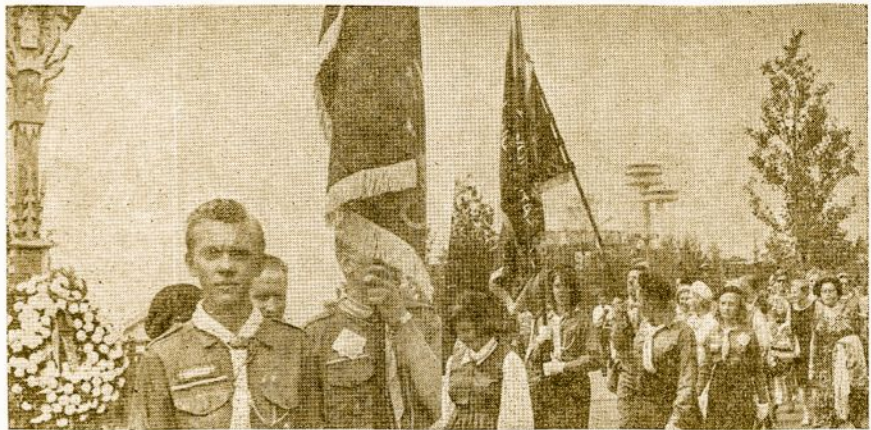
Vyriausios Skautininkės Pavaduotoja.

Šventė baigėsi gražiu virš 300 skautų ir skaučių ir jų vadovų-ių paradu. Maršo muziką parūpino clevelandietis s. B. Rėkus.

Po pietų vilkiukai ir paukštytės pademonstravo ritminės gimnastikos pratimus, o skautai ir skautės pašoko tautinius šokius. Muzika ir čia rūpinosi s. B. Rėkus.

Stovyklos dienai pasibaigus, išvyko joje atsilankęs vyriausias skautininkas. Jį išvežė stovyklos malonaus mecenato p. P. Reginos automobilu. Skautai ir jų vadovai jį išlydėjo sakydami: "Iki pasimatymo kitą vasarą!"

Br. J.

Pasaulinėje parodoje New Yorke lietuvių dienos, VIII, 23, iškilmėse dalyvavo ir lietuviai skautai-ės su savo vėliavomis.

S. V. Bacevičiaus nuotr.

pia, prašo. Vos užsnūdusi vėl nerimsta, ieško, šniukštinėja, kamkinasi.

Sulaukusi ryto galvoja, kad jauniklis tikrai grįš iš kur nors, bet veltui tikisi: ji lieka viena, vienišesnė kaip kada nors. Jai nesinori būti, ji vos pavelka save iš kampo į kampą, ir joks berniuko gerinimasis jos nedžiugina.

Už kelių dienų, gulėdama kieme, Pilka išgirsta paukščius klykiant ir paseka juos akimis. Jie skrenda miško link ir dingsta. Tada kažkokiu būdu nauja mintis ateina vargšei motinai: gal jos vaikai miške, laukuose? Gal reikia jų ten ieškoti?

Suo pamažu atsikelia, apsidairo ir ima slinkti miško link. Ten ją sutinka daugybė gerų kvapų: velybos vasaros žemė, lapai ir net netolimas prūdas turi savo savotiškai malonų kvapą, ir Pilka traukia jį į plaučius.

Tačiau šuo neatėjo džiaugtis gamta: ji ieško savo šunelių. Kur jie galėtų būti? Kur jų ieškoti?

Kalė dairosi, išmeigia akis į kažką, sustingsta: ten prie krūmo kažkas sujudėjo. Ji vamteli ir bėga to daikto link.

*

Pilka atgyja. Ji vėl laiminga. Kas, kad jos jauniklis labai mažas, ilgom, aukštom ausim ir trumpa uodegyte: ji jį atsinešė iš miško švelniais dantimis ir jo niekam neatiduos.

Nebandykite prieiti prie jos: ji iš tolo urzgia. Net berniukas turi saugotis, kad jam nečiuptų už kulnų. Bet jis ir nesiruošia augintinį atimti: tik stovi, žiūri ir negali atsistebėti.

— Per anksti atskyrėme jos šunelius, — galvoja jis. — Tepasidžiaugia, jei patinka. Ateis laikas, ir zuikutis trauks į mišką. Tada tikiuosi atgauti Pilkos malonę.

P.P.

Jaunimo nusikaltimai

Jaunimo nusikaltimai kyla iš instinkto susiburti į gaujas, t. y., susiburti bendru tikslu.

Šis instinktas yra tas pats, kuriuo pagrįsta skautybė. Skirtumas toks, kad skautybė gali suvaldyti ir nukreipti tą instinktą.

D. C. Spry

KAIP SUSIDOMĖTI SUEIGOMIS

Vienintelis būdas patraukti skautus ir skaites dalyvauti sueigose yra padaryti sueigas tokias įdomias, kad berniukai negalėtų nė pagalvoti jas praleisti.

Tai atrodo sunkus uždavinys, ir taip yra. Skiltininko darbas sunkiausias skautuose. Skiltininkas ne tik turi būti gerai susipažinęs su skautybe, bet ir pažinti skautus — ne iš viso bet kokius skautus, o savo šešis ar septynius, kuriems jam tenka vadovauti.

Turi žinoti, kokie jie yra ir ką jie mėgsta. Teparrašo kiekvienas lapelyje, kokie jo ninkai ir kuo jis domisi. Perrašyk viską į didelį lapą, kairėje žymėdamas berniuko vardą ir dešinėje kitas gautas žinias.

Turėsi medžiagos kelioms sueigoms. Pavyzdžiui:

1. *Zaidimai* — Petras.

Instruktavimas — skiltininkas ir jo padėjėjas.

Modelių parodėlė — Jonas, Vincas, Julius.

2. *Zaidimai* — Mikas.

Instruktavimas — sklt. ir pasklt.

Pinių rinkinių parodėlė — Petras, Vytas.

3. *Plaukimas baseine*. Mikas rūpinasi tais, kurie nemoka plaukti.

4. *Zaidimai* — Julius.

Instruktavimas — sklt. ir paskiltininkis.

Skaptavimas iš muilo — Jonas.

5. *Zaidimai* — Vincas.

Instruktavimas — sklt. ir paskiltininkis.

Ženklių parodėlė ir mainymasis ženklais — Petras, Vincas, Mikas.

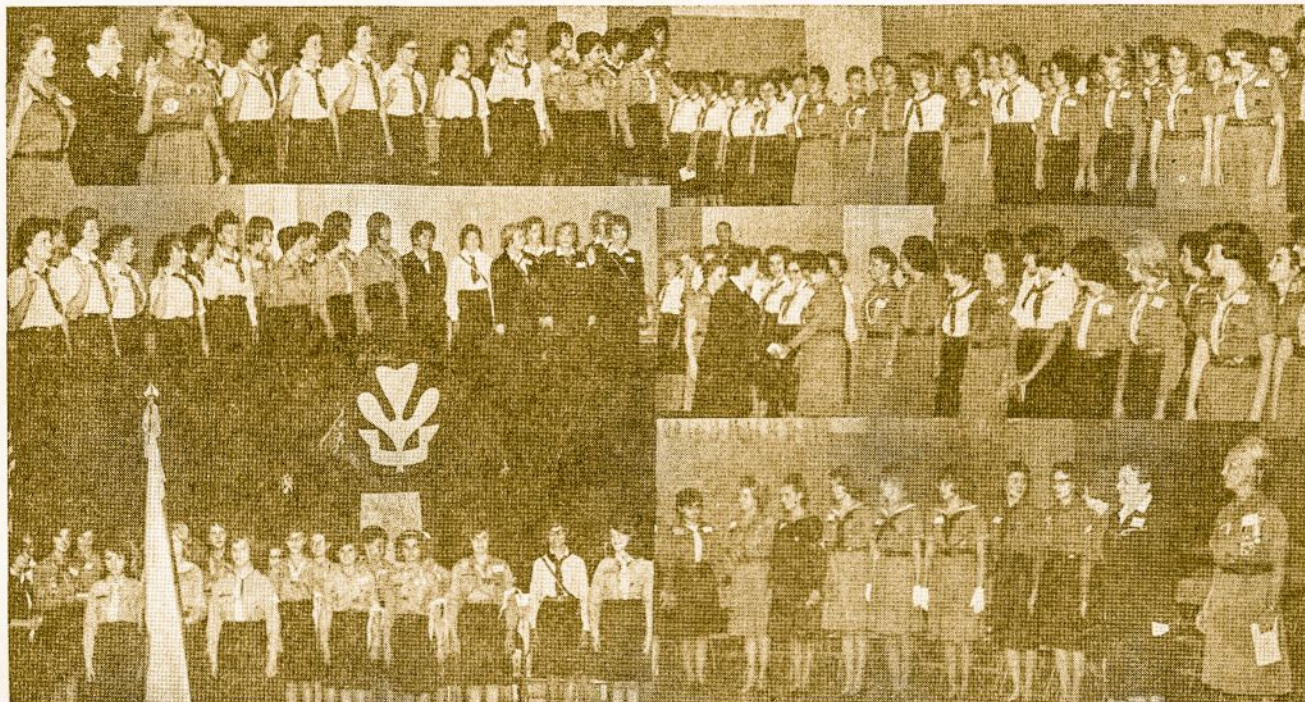
Kiekvienas kuo nors prisideda prie sueigos. Bet čia tikslai siūlymai. Skiltyje išdirbsi planą, kuris tiktų kiekvienai sueigai (vėliavos pakėlimas, malda, patikrinimas, žaidimas, darbeliai, instruktavimas ir t. t.). Vis bandysi page-

rinti sueigos programą. Ši tą išleisi, ši tą pridėsi, ir pamažu išsidirbs geriausias planas tavo skilties sueigoms.

Ne visos sueigos pasiseks visais atžvilgiais, bet iš kiekvienos sueigos ką nors išmoksi. Iš mažiausiai pasisekusių sueigų daugiausiai išmoksi, tik niekuomet nenusimink. Atsitiks ir taip, kad vieną kitą sueigą bus verta kartoti.

Pamažu skautukai pajus, kad smagu būti drauge. Atsiras naujų minčių, naujų užsimojimų, ir gims skilties dvasia.

Niekuomet neprtruks minčių, jei visi bus susipažinę su *Skautybe berniukams*. Be to atminti, kad vesti skiltį nėra vieno ar dviejų žmonių darbas. Kai kiekvienas prisideda, kiekvienas laimi. Panaudok kiekvieno skauto gabumus ir susidomėjimus. Kiekvienam leisk pasireikšti. Bus daug sunkumų, bet kelio gale įsitikinsi, kad tau gausiai atlyginta už visas pastangas. S. Skl.

Seserijos š. m. IX. 19-20 suvažiavimas — sąskrydis Clevelande labai gerai praėjo. Buvo turiningas, rimtas, nuoširdus ir sėkmingas. Nuotraukose matome bent dalį vadovių, kurių iš viso buvo apie 170 iš įvairių vietovių. Tegul žydi geroji skautybės dvasia visuose sesių žygiuose!

S. V. Bacevičiaus nuotr.

MŪSŲ SODYBOJE

Bebaigiant pasakojimus apie sodybą ir jos gyventojus, negalima nepaminti jos didelio draugo ir globėjo Stepono Jonaičio.

Atvykęs į Ameriką prieš I Pasaulinį karą, Jonaitis pasiruošė elektriko amatui ir 40 metų išbuvo miesto klubo tarnautoju. Pūkiai kalbėjo lietuviškai ir nepamiršo nei gyvenimo Lietuvoje, nei jos žmonių.

Motina buvusi darbšti, kantri ir dievobaiminga. Žaibui trenkus į bažnyčios bokštą, aiškinusi sūneliui, kad, matyt, kipšiukas bandęs gelbėtis nuo Dievo bausmės — žaibo — ir laikęsis už kryžiaus bažnyčios bokšte. Taip ir atsitiškę, kad žaibas nutrenkęs nelaboją sėbrą šventoje vietoje.

Nors ir verkusi, kai vyras ilgai negrįždavęs iš turgaus mieste, bet tylėjusi, vaidų nekėlus.

Kantrus ir ramus buvo ir jos sūnus. Niekuomet svaigiųjų gėrimų negerdavo. Visuomet būdavo gerai nusiteikęs ir budrus.

Sodybos gyventojus, atvykstančius iš tremtinių stovyklos, Jonaitis pasitiko stotyje. Pamatęs skautišką kuprinę, nusišypsavo ir pareiškė:

— Tas jau baigta. Gali nusiimti, ir padėsime į vežimą.

Vežimas buvo vyšnių spalvos nenaujas automobilis, patvarus ir paslaugus, kaip ir jo savininkas. Kas tik galima buvo įsprauti į vidų, buvo vežama į besikuriančių tremtinių namus: kėdės, stalai, matracai, kilimai buvo tik pavyzdžiai to, ką Jonaitis sumedžiodavo ir nuveždavo savo naujiesiems draugams tremtiniams. Rudeniui atėjus, krovinyš būdavo obuoliai, daržovės, grybai, ku-

rių pats pririnkdavo tik jam žinomose vietose.

Kur tik jis nujausdavo tikrą reikalą, Jonaitis visai paprastai užeidavo ir palikdavo kokį naudingą daiktą arba net pinigų. Senesnio amžiaus žmonės, našlės ir ligoniai buvo jam ypatingai artimi. Kartais žmonės net nežinodavo savo geradarijo vardo, tik pažindavo jį iš veido. Prislinkęs prie ką tik atvykusio naujo tremtinio, įsprausdavo jam susuktą popierinį pinigą į ranką. Gerą darydamas neieškojo padėkos ir sakydavo: "Tai darau tik savo malonumui. Dėkui Dievui, kad galiu taip jausti. Todėl nereikia man dėkoti".

Jei ne Jonaitis, kažin ar sodybos gyventojai būtų drįsę pradėti kurtis. Pradžią buvo tokia: motina plovė indus vietos ligoninėje, susirgo ir buvo parvežta namo. Begulėdama nerimo, nes labai rūpėjo vaikai. Atrodė baisu, jei būtų skirta, palikti juos be tikrų namų. Tada netikėtai užsuko draugai iš stovyklos, papasakojo statą namelį už miesto ir pasiūlė pirkti pusę sklypo.

Jonaičiui užėjus, jam buvo juokais paminėta, kad žmona jau statanti savo namus. Nenūsijaukė, bet pasiūlė nedidelę paskolą pradžiai.

Sklypas buvo nupirktas, namai pradėti statyti, ir lapkričio 18 dienos vakarą prieš keturioliką metų sodyboje viename kambaryje antrame aukšte gulėjo keturi laimingi žmonės ir dėkojo Dievui už savo pastogę.

Nebuvo vandens, virtuvėlė apačioje panašėjo į ledaunę, autobusų sustojimo vieta buvo toli, bet tie dalykai atrodė nesvarbūs: svarbu buvo tik tai, kad po baisiųjų karo metų vaikai galėtų augti palankesnėse jų amžiui sąlygose nors ir labai kukliuose namuose.

Netrūko užsiėmimų. Namai niekuomet nebuvo visiškai užbaigti — atsirado svarbesnių dalykų. Bet pamažu atsirado erdvės ir privatiškumo visiems sodybos gyventojams. Atsirado draugas Kudlius, buvo auginamos vištos, antys, triušiai, lesinami įvairūs paukščiai, kurių priskaityta virš 40 rūšių, sodinami medžiai, krūmai, uogos, daugiausiai dovanojami kaimynų lietuvių. Gyvenimas niekuomet nebuvo nuobodus sodyboje.

Jonaitis buvo gerbiamas ir mylimas. Nebuvo to, ko jis nežinotų, kur jis nedalyvautų visa širdimi. Jis vežė gautus iš draugų medelius, padėjo kalinėti sandėliuką, keleris metus vežė šeiminkę į krautuvę apsipirkti, berniuką į stebėjimo stotį lėktuvų sekti.

Visuomet būdavo laimingas išgirdęs, kad kuriam nors tremtiniui sekasi. Jonaitis taip pat su šypsena stebėjo sodybiečių gyvenimą ir leido jiems patiems manytis. Lankė juos kas šeštadienį arba bent paskambindavo.

Pereitą rudenį atšventė savo 70 metų gimtadienį. Kelis mėnesius po to staigiai susirgo ir mirė. šv. Kazimiero dieną, paskyręs akis akliesiems ir kūną medicinos mokyklai. Liko ištikimas sau iki mirties. Sodyba gedi jo. P. P.

PAŠNEKESYS APIE GYVENIMĄ

Dėl vieno dalyko nesiginčijama: visi žmonės turi mirti, vieni ankščiau, kiti vėliau. Nuo mirties niekas negali išsisukti — nei turtingas, nei galingas, nei išmintingas, nei šventas, jau nekalbant apie visišką vargšą.

Mintys apie mirtį vienam neduoda miegoti, kitam jos artimos. Vieni į mirtį žiūri, kaip į galą visko, kiti ją tiki esant vartais į amžiną gyvenimą. Prie paskutiniųjų priklausome mes skautai ir skautės.

Pasisakę apie mirtį, pradėdame kalbėti apie gyvenimą, šio pašnekėsio temą.

Kas yra gyvenimas: 1. ar tai ištisa problema? 2. ar nepaprasta

dovana? 3. Betikslė kelionė? 4. ar vienkartinis, didis nuotykis?

Gyvenimas gali būti visi šie keturi dalykai ir dar daug, daug daugiau gerų ir blogų dalykų: mat, nemaža pareina nuo mūsų pačių, nuo mūsų dvasios.

*

Jei man ko gaila, tai tų žmonių, kurie žiūri į gyvenimą kaip į ištiesą problemą. Vis pagalvoju, kad jų jaunystėje kažkas turėjo būti negerai. Klausiu savęs, kas: ar namai visus įtarinėjo, visiems pavydėjo, nieko negyrė ir niekuo nesizavėjo, niekam nerodė meilės, nesugebėjo sukurti brangių atsiminimų? Negaliu prieiti tikros išvados.

Tik žinau, kad žmonės, kurių man taip gaila, neša kažką krūtinėje, kas viską tamsiai, nesmagiai nudažo. Jiems atrodo, kad bet kokios kitų pastangos kyla iš egoizmo, gobšumo ar pikto noro. O taip, kaimynai juos smalsiai seka ir negražiai apkalba, bankai apiplėšia, gydytojai apgauldinėja, policininkai ir advokatai laukia kyšių, klebonas nežinia ką daro su pinigais ir t. t. ...

Tiems, mano manymu, taip apgailėtiniems žmonėms, visa, kas nauja, būtina bloga, kas nežinoma arba nesuprantama — įtartina; niekas niekam niekad nieko gero nedaro iš pilietinio ar krikščioniško padorumo arba, ne, duok Dieve, iš meilės. Iš viso, gyvenimas asmenišką išeidimą, ir žmonės mažai ko verti.

Susidūręs su tokios savijautos žmonėmis, pagalvoji, kad jie patys savęs neapkenčia, nemoka ir nesistengia su savim sugyventi ir nuoširdžiai nesistengia išrišti bet kokių gyvenimiškų problemų. Išpūsti nemalonumai ir išsivaizduotos skriaudos, tartum, jų gyvenimo druska — tai, kuo jie gyvi. O tuo tarpu mieloji saulutė ir jiems kasdien teka, gamta puošiasi pagal metų laikus, paukščiai gieda, mokslas žengia pirmyn ir taip daug gero vyksta aplinkui!

Gyvendami be džiaugsmo ir visur pridėdami žodelį "bet", mano vargšai draugai išseikvoja savo dvasines jėgas smulkmenoms ir savaime iškrenta iš tikros kovos už teisingumą, kenčiančių išlaisvinimą ir gerį.

SENA PATARLĖ AMŽINAI NEPASENS

(Iš lietuvių tautosakos)

- * Šviesi saulelė visiems.
- o Akli namai be šuns, kurti be gaidžio.
- * Be dūmų nebus šilimos.
- o Atradę siūlą, rasime ir kamuolį.
- * Gilaus šulinio vanduo gardus.
- o Iš mažos kibirkšties didis kyla gaisras.
- * Mokyk Jonelį, o ne Joną.
- o Nebūk kartus — išspiaus, nebūk saldus — nurys.
- * Per savo šešėlį dar niekas nėra peršokęs.
- o Iš adatos vežimą priskaldė.
- * Visa, kas gyva, keičiasi.

*

Labai gaila ir tų žmonių, kuriems gyvenimas atrodo betikslis. Atitolę nuo gyvenimo Šaltinio, Dievo, jie susiranda kitus dievus ir jiems tarnauja. Nenuostabu, kad jie vienišose valandose savęs klausia: "Ar tai viskas? Ar taip gyvenimas ir praeis, ir aš dingsiu be jokio pėdsako?"

Nekartą, kratydamiesi atsakomybės už save ir savo gyvenimą, jie patys save drasko, naikina, tartum norėdami šaukti į erdves: "Argi aš niekam nerūpiu? Neįaukštas niekas ir nesustabdys manęs?"

O tuo tarpu Dievas visą laiką yra čia pat su visomis savo malonėmis, laukdamas, kad Jį išleis! *

Mums skautams gyvenimas yra brangi, vienkartinė Dievo dovana — Didysis, Tikslingas Žaidimas.

Kaip paprastai, žaidžiame pagal taisykles. Šūkis — Dievui,

Tėvynei, Artimui!; įstatų 10, vienas gražesnis už kitą.

Ruošiamės ir grūdinamės žaisti, mokomės klausyti Kapitono, susivaldyti ir gerbti kitą. Pasitaiško pasikarščiuoti, supykšti, kristi, kartais ir labai skaudžiai susižeisti ir sužeisti kitą. Bet visuomet galima pasitaisyti, labiau stengtis. Galima net su šypsena žiūrėti į savo ir kitų netobulybes.

Žaidžiame, kartais laimime, kartais ne. Bandomė iš visko mokytis. Džiaugiamės tuo, kas pasitaiško gražaus gyvenimo kelyje. Nesame per daug užimti noru stumtis pirmyn, kad neturėtume laiko padėti kitam, pasiklausyti paukštelio giesmės arba pasigrožėti žvaigždėmis nusėtu dangumi.

Neprarandame vilties, kai orai pablogėja, griaudžia ir žaibuoja. Išblaškyti, po kiek laiko vėl susirenkame naujam žaidimui, kai saulė vėl ima šviesti.

Neprarandame drąsos, kai tenka žaisti su klastingu priešu, ku-

KOKIO NORI

SKAUTŲ AIDO

1965 METAIS?

Rašyk jo redakcijai savo pageidavimus.

SKAUTŲ AIDĄ skaityk ir duok kitiems jį paskaityti.

rio kapitonas nekartą yra vilkas avies kailyje.

Jausdami kad žūtubūtinėje kovoje gali neužtekti fizinių jėgų, semiamės dvasinių jėgų: atsparumo ir ištvermės iš savo tautos praeities, pasiaukojimo iš Kapitono pavyzdžio. Tuo būdu sielai gali išaugti sparnai, ir laikinas pralaimėjimas gali būti įvertintas kaip būsimas gėrio laimėjimas, kaip graži, išsvajota nauja aušra.

Ir kas atsitinka mūsų didžiajam žaidimui visuose frontuose pasibaigus?

Tada einame namo.

V.M.

Vadovių suvažiavime Clevelande, žinoma, nebuvo galima apsieiti vien svarstymais: reikėjo ir pavalgyti bei pajuokauti. Ir tai prisidėjo prie sąskrydžio pasisekimo.

S. V. Bacevičiaus nuotr.

MŪSŲ JAUNIESIEMS

VILKIUKAS JONAS TAPS GYDYTOJU

Kada Vilkiukas Jonas buvo mažas, jis norėjo būti ugniagesiu arba policininku.

Išgirdęs gatvėje sireną, ne kartą pribėgdavo prie lango ir žiūrėdavo į dideles, raudonas mašinas su ugniagesiais.

— Užaukęs gesinsiu gaisrus ir gelbėsiu žmones, — galvojo Jonelis.

Bet jam patikdavo ir policininkai. Štai sankryžoje stovėdavo toks aukštas, raudonskruostis baltame rate ir ranka tvarkydavo judėjimą. Mašinų pasitaikydavo be galo daug, bet policininkas visuomet būdavo ramus ir linksmas.

— Jei neisiu į ugniagesius, būsiu policininku, — sakydavo Jonelis draugams. — Man patinka tvarkyti automobilius ir žmones gatvėse, ir, kas žino, gal mane kada nors paskirtų plėšikų gaudyti. Ir to nebijočiau!

Dabar Jonelis jau vilkiukas. Jis dėvi raudoną kaklaraištį ir stengiasi tarnauti Dievui ir Tėvynei. Tai nėra jau taip lengva, nes reikia išmokti daug dalykų.

Reikia žinoti apie Lietuvą ir jos žmones, apie lordą Baden-Powellį ir Lietuvos skautus, apie mazgus ir kelio ženklus, apie gamtą, rikiuotę ir pirmąją pagalbą. Reikia išigyti nors porą specialybių.

Turėdamas keturkojį bičiulį Sargį Margį, Jonas jau pasiruošė ir išlaikė gamtos draugo egzaminus. Kitais metais stovykloje jis tikriausia išigis stovyklautojo specialybę. Bet giliai širdyje Jonas svajoja apie dar daugiau: mat, jis nutarė tapti gydytoju, tik nežinia dar, ar žmonių, ar gyvulių.

Išgirdęs, kaip gydytojais padeda žmo-

MERGYTĖ IR PAUKŠTELIS

Dunks, dunks į langelį,
Atverk jį, mergele;
Štai ant kiemo
Šalta žiema, —
Nėr kur gauti nė grūdelio.

*

Ir mergytei pagailėjo,
Šiltą kampą pažadėjo.
O paukštelė jai dėkinga
Už jos širdį maloningą,
Visą vasarą čiauškėjo.

(Iš Cit, paklauskite!)

nėms, jis nori išmokti daryti tą patį, tačiau, žiūrėdamas į Sargį Margį, jis jaučia, kad būtų taip pat smagu padėti gyvuliams. Juk jie tikri vargšai, nes negali kalbėti ir pasisakyti, ką jiems skauda.

Slaptai ruošdamasis tapti gydytoju, vilkiukas Jonas, kur tik galėdamas, mokosi pirmosios pagalbos. Jam ypatingai gerai sekasi tvarstyti žaizdas, kad ir netikras.

Sargis Margis susidomėjęs seka, kaip jo draugas vilkiukas apriša Monikėlės lėlių kojas ir galvas ir tikrina Meškio temperatūrą, bet kai aptvarstoma jo uodegytė, jis nebežino, ką sakyti.

Žiūri Sargis Margis į savo uodegą ir galvoja: — Ar dabar jau amžinai taip bus?

Bet ne, taip nelieka. Jonas nuima tvarstį, paglosto šunelį už kantrybę ir sako:

— Užaukęs mokėsiu dar visokių kitų dalykų. Tu pamatysi!

Naujoji knyga
SKAUTYBĖ LIETUVAITEI
 labai reikalingas ir naudingas leidinys skautėms ir vadovėms.

Širvintos tunto Hamiltonė, Ont., skautės jau ruošiasi kalėdiniais vaidinimams.

Siuvinėti mokačios skautės gali savo būklui ar namų kambariui papuošti išsiuvinėti gražų Lietuvos herbą pagal šį brėžinį.

Bent nuo Vasario 16 d. progos turėtų atsirasti tokių garbingų lietuvių tautos simbolių.

DOVANOS KALĖDOMS

Laikas taip greit bėga, kad neužilgo vėl išimsime pernykščius sąrašus ir ruošimės pasiųsti kalėdinius sveikinimus prieteliams ir giminėms. Bet to neužteks.

Neužilgo miestai pasipuoš vainikais ir spalvotomis šviesomis, ir krautuvės languose pasirodys daugybė gražių daiktų. Žiūrėsime ir svarstysime, ką kam padovanoti iš mūsų artimesnių draugų ratelio tarpo.

— Anas megztukas tikrai gražus, tiktų Mildai, tik brangokas. Pagalvosiu. Bet Vandai naujame bute tiks ši kristalinė vazelė. Daili ir prienama. Kostukui reiks pirkti raketą. Neilgai laikys, bent pasidžiaugs. Verutė mėgsta saldumynus — kaip ji valgydavo ledus vasarą! — Jai dovanojau margą dėžutę kietų saldainių čiulpti.

Visos geros dovanos, ir jų galima rasti dar daugiau ir įdomesnių kiekvienoje vietovėje. Bet, kas būtų jei šiemet Kalėdoms dovanotume *lietuviškų* dovanų? Sakote, nieko gero nėra. Nepatiks, gal. Kur dėš moderniškame bute? Svetimtaučiai nesupras?

Palaukite valandėlę. Leiskite man jus nuvesti į lietuvišką krautuvę, ir pasidairykite.

Lentynose daugybė *knygų*: rimtų, linksmų, "sunkių" ir lengvų, iliustruotų suaugusiems ir vaikams, originalų ir vertimų į anglų kalbą.

Po stiklais *gintaro*: net širdis apsala, kai žiūri į jo atspalvius ir formas. Per brangus? Yra ir nedidelių sagučių, kurios tiek pat kaštuoja, kaip megztukas. Ir pasakysiu jums: dovanojome gintaro lašelį ant grandinėlės šimtaprocentinei italei, ir ji jį išimylėjo!

Yra ir rankdarbių, austų ir drožtų. Nebūtų gėda papuošti jais modernišką butą. Plokštelių taip pat gerų, ansamblių ir solistų.

Bet kas tiktų Kostukui ir Verutei? Jei krautuvėje nieko neran-

date, kaip būtų, jei užsakytume jiems lietuvišką žurnalą?

Sakote, Kostukas blogai skaito — nieko tokio, geriau išmoks. Kas mėnesį žurnalas jį lankys, ir jam bus įdomu. Verutės tėvai užsigaus? Nemanau. Norėčiau dar sutikti tokius žmones, kuriems lietuviybė tikrai nerūpės.

Pasidairę pastebime dar daug įvairių daiktų, kurie tiktų Kalėdų dovanoms. Tik nepavėluokite, nes kiti gali viską išgrobstyti, ir mums skautėms gali nieko lietuviška nelikti. *Sesė Mirga*

Anglijos rajono vadeivė s. G. Zinkienė užriša Pažangumo žymens kaspiną prie Nottinghamo Šiluvos dr-vės vėliavos, kuri buvo kačių pašventinta.

JUSLIŲ LAVINIMAS

Sugebėjimas stebėti, daryti išvadas, girdėti, užuosti, ragauti ir pažinti daiktą, pačiupinęjus jį, yra didelė gamtos dovana. Lavinti tą sugebėjimą yra ne tik naujinga, bet ir nepaprastai smagu ir įdomu, kaip kiekvienas skautas žino. Bet reikia mokėti ir koncentruotis.

Lavintis galima vienam ir su kitais skiltyje, draugovėje.

Kokiu būdu?

Stebėk spalvas (tamsias, šviesias, ryškias, neryšias, šaltas, šiltas ir pan.), formas (apvalias, pailgas, taisyklingas, netaisyklingas, keturkampes), nuotolius ir aukštį tų daiktų, kurie pasitaiko kasdieniniame gyvenime. Pakelk akis į dangų įvairiu laiku ir oru (dangus bus skaistus, debesuotas, žvaigždėtas...) ir pažvelk į žemę. Stebėk namus ir išidėmėk gatvių pavadinimus.

Nepamiršk stebėti ir žmones, kaip jie apsirengę, kaip jie elgiasi ir kokia jų veidų išraiška. Aišku, daryk tai nepastebimai, nespoksok, neįkyrėk savo smalsumu. Bandyk atspėti, kas žmogui būdinga, kuo jis galėtų būti ir kaip jis nusiteikęs (rimtas, abejingas, liūdnas, susirūpinęs, pavargęs, drąsus, prislėgtas, linksmas ir pan.).

IDOMU

Skautui įdomus garsų įvairumas, todėl jis išsiklauso ne vien į gerai girdimus, bet ir į tylus garsus. Lietuvių kalba nepaprastai turtinga, ypač garsams pavadinti yra daug žodžių, ir skautas bando jų kuo daugiausiai išidėmėti, kad ir jo kalba būtų vaizdinga. Aplink jį čaksi, čirškia, trepsi, girgžda, laša šnara, šnypščia, šlama, pliauškia, čiurlena, cypia, dunda... Nėra galo garsams ir žodžiams, jiems pavadinti.

GERIAU —

Naktį toliau girdėti; viskas — žvėrys, žmonės, daiktai — atrodo arčiau. Atsigulus ant žemės ir pridėjus ausį prie jos, aiškiau girdėti dundėjimas, žingsniai. Taip pat pridėjus ausį prie stulpo, bambuko lazdos arba statinės, judesiai geriau girdėti. Net atlenkus peilį ir įkišus vieną ašmenį į žemę, o antrą išikandus tarp dantų, geriau persiduoda judėjimas žeme.

NOSIS

Ir skauto nosis nėra vien pagražinimas: ji registruoja aštrius ir švelnius, malonius ir nemalonius, įtartinus ir neįprastus kvapus. Tamsoje nosis ypatingai naudinga, nes padeda orientuotis pagal užuodžiamus fabrikų, balų, dujų, šiukšlynų, sodų, vandens ir kitus kvapus.

LIEŽUVIS

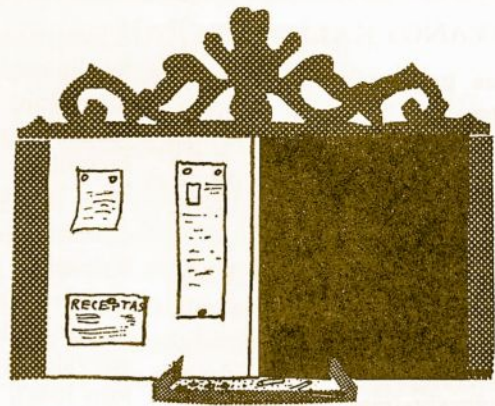
Liežuvis taip pat ištikimai tarnauja skautui atpažindamas kartu, saldų, sūrų, rūgštų, aitrų, švelnų skonį.

Pranešimų lenta būkliai

Pamažu vėl ruošiamės praleisti nemažai laiko savo būkle.

Štai nesunkiai padaroma lenta, kurios vienoje pusėje prisegami rašteliai, pranešimai, nuotraukos ir pan., o antroje pusėje rašoma ir piešiama balta arba spalvota kreida.

Lentos didumas pagal reikalą. Viršaus pagražinimas primena lietuvišką langą. Paieškojus galima rasti dar daug gražesnių ir įdomesnių lietuviškų raštų, kaip pavyzdyje. Pagaliau, galima sugalvoti ir savo.

Lenta ir dėžutė kreidai, kempinei ir sagutėms daroma iš kartono arba iš medžio, kas, žinoma, daug geriau. Juodoji (o gal žalia spalva geriau patinka?) pusė dažoma neblizgančiais dažais tris kartus, kiekvieną kartą dažams tikrai esant jau nudžiūvusiems. Bet galima imti ir specialius dažus, skirtus lentoms mokyklose dažyti.

Priešinga pusė arba iš presuoto popierio su skylutėmis, arba šiaip aplipinta krautuvėse gaunamu limpančiu popieriumi arba medžiaga.

Pr. Sk.

Patekęs į svetimus namus ar net svetimą kraštą, skautas mielai ragauja naujus valgius, stengiasi atsiminti naujus kvapus. Viskas jam įdomu, nes gyvenimas jam pilnas nuotykių.

GALŪNĖS

Rankų ir kojų pirštais nustatomas daikto kietumas, temperatūra, forma. Akmuo, medis, žemė, vanduo mūsų ne tik pažinti ranka, bet basa koja. Ne vienam pasisekė paklydus naktį vėl surasti kelią, kadangi kojos jau-tė kietumą, minkštumą.

Jei savotiškai įdomu koncentruotis ir lavinti savo jusles vienam, tai skautiškuose užsiėmimuose dar įdomiau palyginti save su draugais.

Skyrių tvarko ps. R. Pakalnis, 20 Oak Leaf Dr.
Waterbury, Conn. 06708, USA.

PASIKALBĖJIMAI APIE PAŠTO ŽENKLUS

28. Filatelisto reikmenys

I.

Šiuose skyreliuose norėtume pakalbėti apie tai, ką kiekvienas filatelistas privalo turėti, be ko jis savo darbe negali apeiti. O apeiti jis negali be daugelio dalykų.

1. Pincetas pašto ženklui paimti. Niekada neimkite pašto ženklo pirštais: nuo nešvarių ar prakaituotų pirštų pašto ženklas susitęps. Įpras- kite visada vartoti pincetą: taip ir gražiau, ir patogiau. Pincetų yra įvairių: ilgesnių ir trumpesnių, ap- valiais ir kampuotais galiukais. Var- tokite tokį, koks jums patogesnis. Pincetų galima gauti popierio krau- tuvėse už centus.

2. Padidinamasis stiklas būtina turėti: nuolat reikia išžiūrėti į pa- što ženklo smulkmenas ir skirtumus. Plika akimi jūs dažnai to padaryti negalėsite. Padidinamieji stiklai pa- prastai yra įtaisyti ant kotelio, ma- žesni ar didesni, menkesnio ar di- desnio galingumo. Geriau turėti stipresnį. Gaunami už kelis dolerius optikos krautuvėse.

3. Juodo marmuro ar stiklo plokš- telė, arba glancuoto kartono lapelis reikalinga turėti, norint pamatyti

pašto ženkluose vandens ženklus. Reikia pašto ženklą uždėti kniūb- čią ant tokios plokštelės ar kartono ir užlašinti keletą lašų švaraus ben- zino, ir vandens ženklai, kurie pa- prastai nėra ryškūs, tuojau išryškės. O tai reikalinga todėl, kad yra pa- što ženklų su tais pačiais piešiniais, bet su skirtingais vandens ženklais. Skirtingais vandens ženklais pašto ženklai kataloguose esti atskirai nu- meruojami ir dažnai turi labai skir- tingas kainas.

4. Valyto benzino bonkutė (pure

Įvairūs Kimo žaidimai mažiesiems ir dideliems

1. Iškirpk visą krūvą kasdien var- tojamų daiktų paveikslų (gal, pra- verstų po jais parašyti jų lietuviš- kus pavadinimus?). Kimo žaidimui prisek jų 25 prie didelio lapo popie- riaus.

2. Iškirpk žinomų lietuvių ir Lie- tuvos vaizdų iš laikraščių. Sulpink ant kortelių ir padėk parašus. Per- leisk per rankas kelis kartus ir po to liepk surašyti, ką kiekvienas at- siminė matęs.

Ta proga aptark paveikslus su skautais.

3. Perleisk šiaip sau parinktų 10—15 daiktų per rankas ir pažiūrėk, kas atsimins didžiausią skaičių.

4. Užrištomis akimis skautai ap- čiupinėja daiktus ir po to bando at-

benzine), gaunama visose vaistinė- se. Benzinas paprastai per porą mi- nučių išgaruoja ir pašto ženkle ne- palieka jokių pėdsakų. Negadina klijų. Tačiau nevertokite nevalyto benzino, koks naudojamas automo- biliams: toks dažnai turi įvairių priemaišų, galinčių pakenkti pašto ženklui. Jei rūkote, vartodami ben- ziną niekad nerūkykite: benzino ga- rai gali iššaukti sprogimą. Visada laikykite bonkutę užkimštą, kad benzinas neišgaruotų.

Ant. Bernotas

siminti (užrašyti), kas jiems buvo duota, arba uosto popieriniuose puodeliuose paslėptus daiktus (svo- gūnus, gvazdikėlius, žibalo, apelsi- nų žievių, amonijako ir pan.)

5. Skautai piešia matytus daiktus lape.

6. Susitark su kuo nors, kad atei- tų į sueigą savotiškai apsirengęs arba kad siūlytų įvairias prekes. Atskiri berniukai arba kiekviena skiltis užrašo, ką pastebėjo arba matė.

7. Rodyk medžių (lapų, gyvulių, mazgų, kelionės ženklų ir t. t.) pie- šinių arba paveikslų korteles. Duok tiek laiko, kad kiekvienas skautas galėtų užrašyti matyto daikto pava- dinimą.

8. Skautai užrašo, ką matė atsi- spindint veidrodyje.

9. Signalizuok paprastus žodžius, kuriuos skautai užrašo. Ž.V.

Šio skyriaus redaktorius, pats didelis p. ženklų rin- kėjas ps. R. Pakalnis su savo rinkinių pavyz džiais š. m. Kaziuko mūgėje Waterbury, Conn.

PAUKŠČIŲ PASAULIS

2.

Taigi, po mažutės pertraukos vėl burkuoju. Kadangi šiauriniame pusrutulyje jau ruduo, tai manau, kad bus įdomu pasiskaityti apie paukščių skridimą į šiltuosius kraštus. Tačiau visų pirma keli žodeliai apie savąją giminę, *balandžius*.

Mes gyvename išsisklaidę visame pasaulyje, daugumoje esame pripratę prie vietinio klimato, tad, rudeniu atėjus, niekur toli neskrendame. Susigyvenome su žmonėmis, su jais susidraugauti spėjome. Jeigu reikia — pasisaugom kokių padaužų vaikų, ir visi kartu pernešame tiek žiemos šalį, tiek vasaros karščius. Visa tai nereiškia, kad kiti paukščiai neskrenda žiemoti į šiltesnius kraštus. Tik pažiūrėkite:

Jau senovės laikais žmonės buvo pastebėję, kad kai kurie paukščiai kažkur pradingsta žiemą. Šiuo klausimu jau spėjo ir garsusis Aristotelis rašyti, o visa eilė tuometinių pasakotojų, spėliotojų ir mokslininkų aiškino tas dingimo priežastis ir bandė kurti įvairias teorijas. Kartais pripasakodavo tiesiog ir juokų ir fantazijos: iš senų laikų yra užsilikęs tvirtinimas, kad didieji paukščiai, skridami per jūras, ant nugaros nešasi mažesnius...

Grįžtant prie rimtos kalbos reikia pastebėti, kad šiose eilutėse neišvardinsiu nei daugumos paukščių, nei jų gyvenamųjų — vasarojamųjų vietų. Pasitenkinsime vos keletu pavyzdžių, prieš tai paminėję dėmesio vertą mintį: ar esate pagalvoję, kad paukštis, išskridamas žiemoti į šiltuosius kraštus, faktiškai kiekvienuis metais išgyvena dvi vasaras? Kai kurie milijonieriai žiemoja kur nors Floridoje ar šiltose Karibų jūros salose — visai kaip

Rašo *Brolis Balandis* —
Columbiformes

paukščiai, kurie nei sėja, nei piauna.

Kalbant apie ilgų distancijų skridimus, pasaulio čempionu neabejotinai yra *arktikos ternas*. Jis vėlyvą vasarą palieka Hudsono įlankos (į šiaurę nuo Montrealio, Kanadoje) apylinkes ir arba per abi Amerikas ar per Europą bei Afriką pasileidžia į tolimąją Antarktiką. Negalime nėminėti tikro Europos sūnaus, *baltojo gandro*. Pastarasis net iš Anglijos, Olandijos, Vokietijos ir Lietuvos platumų skrenda į centralinę ir net pietinę Afriką. Jis puikus sklandytojas, tačiau skrenda virš vandens tik tol, kol mato žemę. Taip jam kursuojant tarp vakarų Europos ir centralinės Afrikos kiekvieną kartą tenka nugaltėti ir Viduržemio jūrą. Ir žinote, ką gandras čia daro? O gi skrenda per Gibraltarą susiaurį arba Mažąją Aziją ir tada grįžta atgal į vidurį Afrikos arba vakarų Europos. Ir čia yra ne juokas, gerbiamieji: tokia kelionė kokiam nors Danijoje gyvenančiam gandrui prieš akis pastato net 8,000 mylių!

Paukščių keliones žmonės tyrinėja. Turima neginčijamų duomenų, kad vienas arktikos ternas, paliestas Labradore, už trijų mėnesių buvo registruotas pietrytinėje Afrikoje, už 9,000 mylių. Kitas, Sibire žiedu pažymėtas, buvo atrastas laisvojoje Australijoje — 14,000 mylių atstume!

Gi dabar dar keletas skaičių. Paukščių skridimo greitis buvo nekartą matuotas, yra nustaty-

tas, tad galime kalbėti apie vidurkius. Ilgesnių kelionių metu mažieji paukšteliai retai skrenda greičiau kaip 30 mylių per valandą. Pakrančių paukščiai įstengia skristi 40 ar 50, gi daugelis ančių keliauja oru beveik taip, kaip automobiliai plentais — ilgas nuotolius skrenda net 60 mylių per valandą. Yra taip pat žinoma, kad daugelis Šiaurės Amerikos keliautojų perskrenda Meksikos įlanką, apie 500 mylių, per vieną parą ar dar trumpiau.

Paminėję skridimo greitį, turėtume užsiminti ir skridimo aukštį. Ar labai aukštai skrendama? Dauguma paukščių skrenda apie 3,000 pėdų aukštyje. Tačiau yra nustatyta, kad kai kurie skrenda ir 14,000 pėdų aukštyje, ir radaru nustatyta, kad jie pasiekia net 20,000 pėdų. Pagalvojus, kad kai kurie paukščiai perskrenda ir Andų ir Himalajų kalnus, paskutinis skaičius jau nebeatrodo neįtikėtinas.

Kitą kartą jums, sesės bei broliai papasakosiu, kaip žmonės bandė nustatyti, koku būdu paukščiai, toli skridami, nepaklysta, t. y., kaip paukščiai naviguoja.

O dabar sudieui, ir nepamirškime šešto skautų įstato: *Skautas gamtos draugas!*

Vis budžiu!

P. S. *Columbiformes* yra lotyniškas, mokslininkų naudojamas, balandžių pavadinimas. Šiais laikais yra žinomos dvi pagrindinės balandžių giminės ir 302 skirtingos šeimos. O kiek kiekvienoje šeimoje yra balandžių — redakcija nesiima pasakyti.

KAIP NAMINIAI GYVULIAI IR PAUKŠČIAI JUDA

(Iš lietuvių gamtosakos)

ŠUO

slampinėja — vaikšto, lyg ko ieškodamas;
bindzinėja — bėginėja, lyg nežinodamas, ką veikti;
dzimbina — bėga negreita ristele;
kiūtina — bėga, lyg ko bijodamas;
dumia — bėga labai greitai;
šuliuoja — bėga greitai šoliais.

KATĖ

tykauja — tupi ar šliaužia, laukdama grobio;
liuksi — šoka prie grobio, iš medžio;
karstosi — laipioja medžiu ar pastatu.

ARKLYS

kinkuoja — pavargęs eina žingine;
bindzina — eina greita žingine;
risnoja — bėga ristele;
laigo — laksto pasišokinėdamas ganykloje;
kuduliuojasi — iškinkytas vartosi žemėje.

KARVĖ

rėplioja — eina nevikriai, bet su noru;
kėblina — eina pamažu, nenoriai;
gyliuoja — bėgioja, vabzdžių užpulta;
zyliuoja — laksto, lyg ko ieškodama.

KIAULĖ

kutrina — bėga lygiai, nesikratydama;
lapnoja — bėga, ausis kratydama.

AVIS

tipena — mina vietoje ar pamažu eina;
trepsi — išsigandusi muša koja į žemę;
straksi — šokinėja aukštyn.

OŽKA

cibina — eina pamažu;
karstosi — kabinasi į medį, vaikšto rąstais ar pakriaušiais.

VIŠTA

stypinėja — vaikšto pamažu, ištiesdama kaklą;
plasnoja — bėga greitai, judindama sparnus;
periasi — tupėdama purioje žemėje, krapštinėjasi ir purtosi.

ŽĄSIS

tapsi — trypia vietoje arba pamažu eina;
staiposi — vaikšto pamažu, ištiesdama kaklą;
prausiasi — tupėdama vandenyje ar prie jo, snapu pila jį ant savęs ir purtosi.

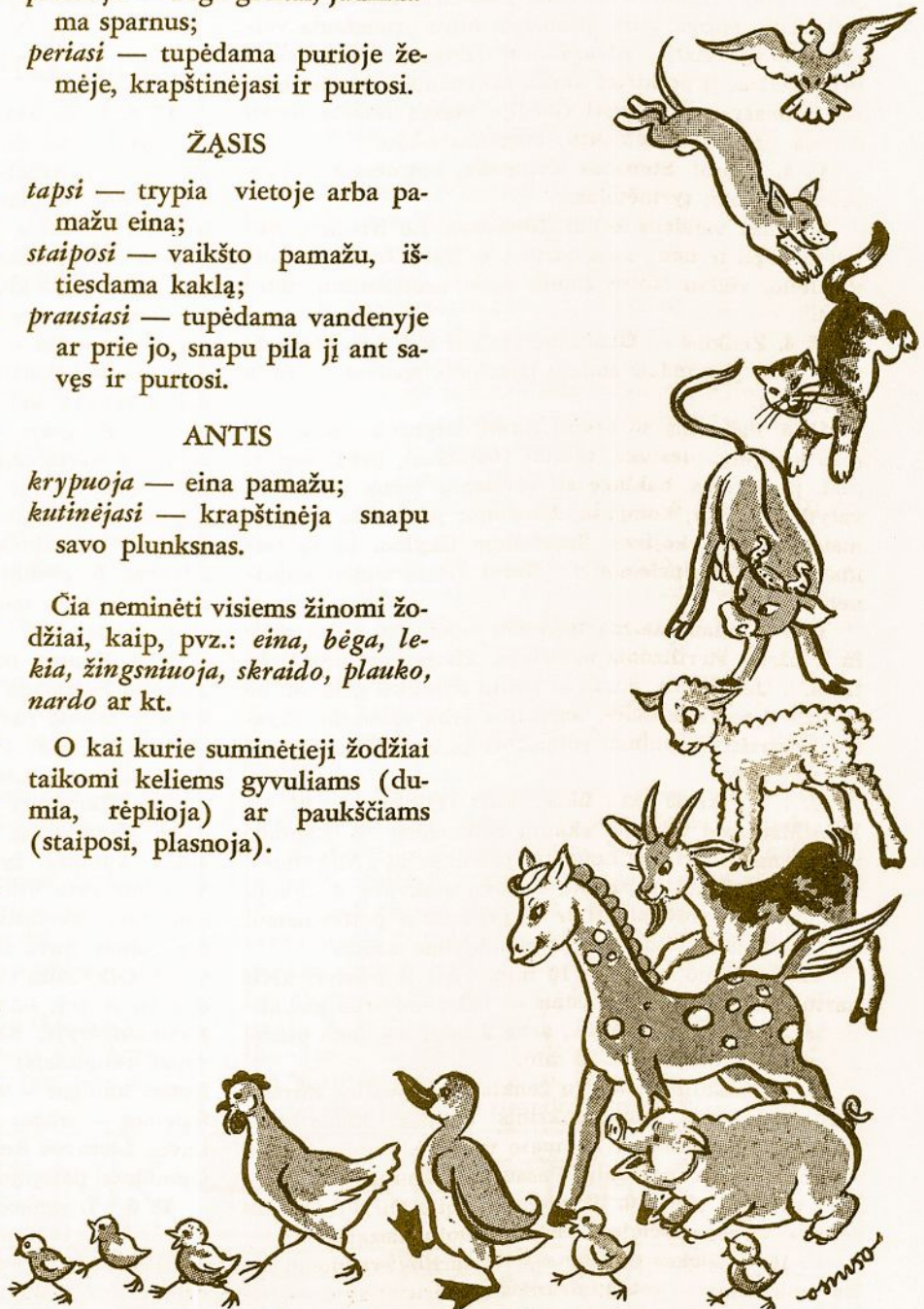
ANTIS

krypuoja — eina pamažu;
kutinėjasi — krapštinėja snapu savo plunksnas.

Čia neminėti visiems žinomi žodžiai, kaip, pvz.: *eina, bėga, lekia, žingsniuoja, skraido, plauko, nardo* ar kt.

O kai kurie suminėtieji žodžiai taikomi keliems gyvuliams (*dumia, rėplioja*) ar paukščiams (*staiposi, plasnoja*).

Pagaliau reikia dar pridurti, kad ir apie žmones sakoma, pvz., kad jie *slampinėja, dumia, karstosi, kinkuoja* namo pavargę; *lapnoja, tartum galūnės būtų per ilgos, ne savo; stypinėja, ištiesę kaklą, lyg ko laukdami; krypuoja* į šonus arba *straksi* ant per aukštų kulniukų, ir pan.

TIKU - TAKO ir ATSAKO

PRATIMAS Nr. 3

I. SKAUTIŠKOJI DALIS

U. 1. Lordas Baden-Powellis Skautybė berniukams knygoje, antrojo laužo pašnekesyje.

U. 2. Sakoma, kad kilęs iš ūkininkų Gordijų dinastijos kūrėjas Frigijoje Jupiteriui aukotame vežime įmantariai užrišo mazgą. Atmegstančiam buvo pranašauta valdyti Mažąją Aziją. Aleksandras Didysis, žygiuodamas prieš persus, jį perkirtęs kardu sakydamas, jog jis išpildęs pranašystę. Perkirsti Gordijo mazgą reiškia išrišti sunkią problemą nelauktu, sumaniu būdu.

U. 3. a. prof. Steponas Kolupaila, hidrologas ir Lietuvos vandenu tyrinėtojas.

b. Mūsų vandens keliai, Nemunas, Le Niemen, Nemuno kilpa ir daug atsk. strpsn. c. buvo Lietuvos universiteto, vėliau Notre Dame univ. profesorium; mirė 1964.

U. 4. Ženklas — Gedimino stulpai ant 2-jų Gedimino stulpų, pagrindais sudėtų pagrindo; spalvos — žalia ir geltona.

U. 5. Patartina su savim turėti: degtuku, virvę, užrašų knygutę, pieštuką, tvarstį (bandažą), peilį, nosinę, tual. popieriaus, baklagę su vandeniu (arba vandeniui valyti tablečių), kompasą, žemėlapi; jei reikia, indų ir maisto, atsarg. kojines. Specialiom išskydom be to reikia ir specialių priemonių. Gerai viskas sudėti kuprinėn.

U. 6. a. Plauk žaidžą tekančiu vandeniu, po to muiļu ir užrišk-sterilizuota medžiaga. Tuoju pranešk daktarui. b. Jei galima, adata ar peiliu ištraukti geluonį; po to uždėti sodos košelės, amonijos arba calamine skysčio ir užrišti. Sutinimui sumažinti gerai dėti šalto vandens ar ledu.

U. 7. a. Tai 93 akrų ūkis, kurį 1919 m. Mr. W. De Bois Maclaren nupirko skautų reikalams; b. Eppingo miške, netoli rytinių Londono priemiesčių (Anglijoje). c. ten 1. tarptautinė skautų vadovų mokykla, 2. skautų vienetai gali stovyklauti ir 3. praktiškai patikrinamos ir pritaikomos visos naujos skautavimo idėjos.

U. 8. Virimo būdu — 10 min. virti ir pilstyti kelis kartus iš indo į indą. Vaistais — halazono arba globalino tabletes, laukti 30 min., arba 3 lašai 2% jodo vienai kvortai vandens, laukti 30 min.

U. 9. Pasaulinis skaučių ženklas — apvalios formos, mėlynos spalvos; dugne auksinis dobilas, kurio lape-liuose dvi žvaigždės ir kompasos rodyklė. Dobilo kotelis baigiasi liepsnų pavidalu. Pasaulinis skautų ženklas — toks pat kaip skaučių, tik vietoje dobilo lelijėlė. Aplink lelijėlę virvė, apačioje surišta tikruoju mazgu.

U. 10. a. špokas (varnėnas) — starling; raudongurklis (sniegėna) — robin; strazdas — thrush; zylė — titmouse; žvirblis — sparrow. Gali gyventi ir kiti. b. inki-

SKAUTIŠKOJO — LITUANISTINIO LAVINIMOSI VARŽYBOS

Skyrių redaguoja v. s. A. Matonis, 10 Edward St., Waterbury 8, Conn., USA.

lai skobtiniai arba lentiniai; kiekvienai paukščių rūšiai pritaikomi kiek skirtingai, c. netol namų, sode; kelias medin ar ant smaigo.

U. 11. Pagrindiniai rišimai yra: tiesus — dviejų lazdu galams surišti (pratęsti); keturkampis — dviem lazdom kuriuo nors kampu tarp savęs surišti, kryžminis — dviem lazdom kryžminiai surišti.

II. LITUANISTINĖ DALIS

U. 1. 1. Baravykas. 2. nevalgomus grybus vadina šungrybiais; tai daugiausia musmirės (raudonos, margagalvės ar baltagalvės). 3. musėms nuodyti; 4. baravykas, kelmūtis, ūmedė, voveruška, paberžis, paužuolis, lepšis, raudonikis, gruzdas, pienė, rudmesė, 5. žaidėjai sustoja dviem eilėmis prieš kits kitą (vyrai vienoje eilėje, moterys — kitoje). Kiekviena pora pasiima už rankų, jomis į dainos taktą linguoja 8 dainuodami "Grybs, grybs, baravyks — visų grybų pulkauninks", o paskui poromis pasigūždami lenda pro kitų porų sunertas ir iškeltas rankas, kol visi išlenda. Tada sakoma: "O jūs, bobos, netingėkit — virkit grybus ir maišykite". Tada žaidimas kartojamas iš naujo. 6. grybeliu vadina medieną gadinančius parazitus arba vaistų tabletes; 7. V. Grybas buvo žinomas Lietuvos skulptorius.

U. 2. 1. pakinktų dalis (kamantai), 2. popierinis aitvaras, 3. giedojimas — dainavimas nutęsiant (lakštingalos), 4. su medum keptas pyragaitis.

U. 3. per 100.

U. 4. Kauno ikūrėju laikomas legendarinio kuni-gaikščio Palemono sūnus Kūnas. Nuo jo vardo manoma kilęs ir miesto pavadinimas.

U. 5. 1. gim. Paežerių km., Vilkaviškio apskr.; gydytojas; parašė Lietuvos himną, leido Varpą. 2. Užulėnio km. Ukmergės apskr.; teisininkas; Lietuvos Respublikos prezidentas. 3. Pasandravio dvare, Ukmergės apskr. kunigas; žymus atgimimo poetas — dainius. 4. Varėnoje prie Vilniaus; dailininkas — muzikas; savo sukurtais paveikslais. 5. Kutalių km., Tauragės apskr.; agronomas; buvo antras Lietuvos Respublikos prezidentas. 6. Ožkabalių km., Vilkaviškio apskr.; gydytojas; redagavo Aušrą; laikomas Lietuvos patriarchu - tėvu. 7. Raudondvaryje, Kauno apskr.; muzikas; savo muzikos (ypač religiniais) kūriniais. 8. Anykščiuose, Utenos apskr. kunigas - vyskupas; parašė Anykščių Šilelį. 9. Šalėmos — Būdos km., Marijampolės apskr.; gydytojas; buvęs Lietuvos Resp. prezidentas. 10. Lazdinėliuose, Gumbinės parapijoje; kunigas; parašė Metų poemą.

U. 6. 1. rankos ir dantys, 2. žvakė, 3. sraigė.

U. 7. a. 1917 m. Vilniaus konferencija paskyrė komisiją vėliavos projektui išdirbti (Basanavičius, Žmuidziničius, Daugirdas). Komisija 1918 m. patiekė Lietuvos Tarybai kelis projektus, iš kurių Tarybos buvo

pasirinkta dabartinė vėliava. b. geltona — reiškia saulę, žalia — Lietuvos miškų ir laukų žalumą, raudona — dirvą (raudonas molis).

U. 8. 1918 m. auksiniai ir skatikai, nuo 1922 m. — li-tai ir centai.

U. 9. 1 vysk. Motiejus Valančius, 2. kunigas; dirbo Vilniuje, Petrapilyje, Varniuose, Telšiuose, Kaune. 3. Paaugusių žmonių knygelė, Palangos Juzė, Antano Tre-tininko pasakojimai ir kt.

Nr. 4

I. SKAUTIŠKOJI DALIS

U. 1. 1. Vilniuje; 1918 m. rudenį; **Petras Jurgėla** or-ganizavo pirmąją skiltį, kuri netrukus išaugo į Vytauto dr-vę. Skautės neužilgo sudarė Birtutės d-vę. 2. Kaune pirmąjį vienetą 1919 m. pradžioje organizavo **Kostas Vaitkus** (berniukų Lapinų ir mergaičių Karvelių skil-tys). 3. **V. Šenbergas**, 1919 m. Kaune. 4. **Dr. Jurgis Alek-na**. 5. **SKAUTAS** 1922 m. Kaune. 6. 1923 m. Šiauliuose.

U. 2. Skautas - skautė; skiltis, draugovė, tuntas — vietininkija.

U. 3. Svarbesni būdai yra: kompasas, saulės ir laikro-džio, saulės ir lazdos, saulės, žvaigždžių (naktį) pagal-ba. Be to šakų, samanų ir kitų charakteringų daiktų pa-galba.

U. 4. Reikia: 1. parinkti tinkamą vietą (laisvą, atvi-rą, bent 10 pėdų nuo krūmų ar medžio šakų); 2. vietą išvalyti nuo lapų, samanų ir kitos medžiagos, kuri gali degti, bent 6 pėdų ratu. 3. parinkti medžiagos prakurom ir kurui; 4. patikrinti, iš kur vėjas pučia; 5. paruošti vandens ir smėlio ugniai gesinti.

U. 5. **Mr. Hubert Martin**, iš Anglijos.

U. 6. Sudeginti, suspausti, užkasti.

U. 7. Pirmoji skautų stovykla įvyko 1907. VII. 29 — VIII 9 d., Brownsea saloje prie Poole Harbour; dalyva-vo 20 berniukų, suskirstyti į 4 skiltis; vadovavo **R. Ba-den-Powellis**.

U. 8. Ugniai sukurti be degtukų vartojami šie būdai: 1. trintis, 2. titnagas ir plienas, 3. padidinamas stiklas ir saulė.

U. 9. Tai skautų vadovų suvažiavimas, įvyksta kas dveji metai skautybės reikalams aptarti ir pasikeisti pa-tirtimi. Kiekviena dalyvaujanti valstybė siunčia po 6 atstovus. Konferencijos vieta nustatoma pačių konferen-cijos dalyvių.

U. 10. Kad trumpiausiu keliu grįžtu iš taško C į taš-ką A, Jonas turi: 1. iš taško C žygiuoti 280⁰ kryptimi; 2. jei kampų matavimai buvo teisingi, jam teko žygiuo-ti 1,000 pėdų.

II. LITUANISTINĖ DALIS

U. 1. 1. Stebuklingoji vieta, kur XVI a. Šv. Mergelė pasirodė piemenukams; dabar ten stovi bažnyčia; Ra-seinių apskr. 2. pirmoji Lietuvos sostinė, Ukmergės apskr. 3. Vysk. Baranausko gimtinė; čia parašytas Anykščių Šilėlis, netoli yra Puntuko akmuo; Utenos apskr. 4. čia lietuviai 1919 m. sumušė bermontininkus; Šiaulių apskr. 5. čia 1893 m. įvyko garsiosios Kražių skerdynės (rusų žandarai ir kazakai žvėriškai mušė maldininkus ties bažnyčia); Raseinių apskr. 6. garsus mineralinių vandenų ir purvo vonių gydymasis kuror-tas; Kauno apskr.

U. 2. 1. **Margutis** yra dažytas kiaušinis, išrašytas įvairiais raštais; dažytinis yra kiaušinis, nudažytas tik viena kuria spalva. 2. **Mažvydas**, 1549 m. 3. įvairiomis žolėmis, medžių lapais, žievėmis ir pan. 4. išbraižant raštus vašku, arba išskutant nudažytą kiaušinio pavir-šių.

U. 3. Seniai ūkininkai aitvarus vaizdavosi ugninio kamuolio, ar kokio mažo gyvulio pavidalo. Vieni jų neš-davo javus, kiti pieno produktus, pinigus ar kt. Juos žmonės pirkdavo iš pirklių tabokinėje, inde ar maiše, ir parsiveždavo namo nežiūrėję. Vėliau, esą, jais būda-vę sunku ir atsikratyti. Aitvaras tarnavo savo ponui iki mirties, o po mirties turėjo ponas jam tarnauti. Tuo pasireikšdavo aitvaro velniška prigimtis. Aitvaras buvo klastingas, nes jis pats nieko nepagamindavo, tik nuo vieno imdavo ir kitam nešdavo.

U. 4. 1. Lieptas. 2. Kirvis.

U. 5. 1947. 8. 15; 1927. VIII. 15; 47. 8. 15; 47. VIII. 15 ir VIII. 15.

U. 6. Joninės, Šv. Jono Krikštytojo diena, VI. 24. 2. Žolių ir gėlių rinkimas vainikams pinti; vainikų pini-mas; laužų kūrenimas su dainomis ir šokiais; paparcio žiedo ieškojimas; laukimas saulės ir burtai. 3. žolių ir gėlių vainikams pinti rinkimas, dainuojant tam tikras dainas. 4. Šatrijos kalne; ten drauge su velniais turėda-vo savo šventę. 5. Rambyno kalne, netoli Ragainės miestelio.

U. 7. 1. Vilniuje; anksčiau Katedros aikštėje, vėliau Lūkiškių aikštėje, kovo 3-5 d. 2. manoma, atsirado, kai Šv. Kazimiero palaikai 1636 m. buvo perkelti katedron ir įvesti atlaidai, kurie sutraukdavo daug maldinink; tikrai juos vadino Kaziukas arba Kaziuko turgus. 3. prekyvietėje buvo sustatyta daug įvairių būdelių, pa-lapinių, stalų ir vežimų eilėmis su tarpais praeiti. Pre-kes atveždavo ūkininkai iš Vilniaus priemiesčių ir apy-linkių. 4. dirbiniai: vežimai, ratai, ratlankiai, rogės, sta-tinės, kubilai; kibirai, geldos, šaukštai, samčiai, grėb-liai, įvairios pintinės, rėčiai, Vilniaus verbos, žaislai, vaistažolės; kepsniai: riestainiai, meduoliai, širdelės.

PLATINK — SKAITYK

NKAUTU AIDA

MŪSŲ DIDŽIOJI ŠEIMĀ

ATLANTO RAJONAS Worcester, Mass.

Vasaros metu Worcesteryje lankėsi tolimas svečias iš Venecuelos ps. **J. Menkeliūnas**. Jis yra LSB JFS igaliojimas Venecueloje ir aktyviai darbuojasi paremdamas JF.

P. ir R. Molių namuose jam buvo surengtos pagerbtuvės ir susipažinimas su worcesteriečiais skautais ir skautėmis. Ta proga JFS vedėjas s. **P. Molis** jam prisegė ordiną Už nuopelnus, kuriuo jis buvo neseniai apdovanotas. Taip pat jam buvo įteiktas kėlikas tik išleistas skautišku vaizdų albumas LAUŽAI LIEPSNOJA VAKARUOS:

■ Šatrijos Raganų vyr. skaučių išleistas dainorėlis KELIAUJAME SU DAINA jau plačiai pasklidęs sesių ir brolių tarpe. Jis labai naudingas kiekvienam išgyti, nes į jį sudėtos skautų dažniausiai dainuojamos dainos. Jo antroji laida išeis patobulinta ir kitais viršeliais.

■ Atlanto Rajono skautų vadovų suvažiavime dalyvavo s. **P. Molis** ir s. v. v. sl. **A. Glodas**. Suvažiavime buvo aptarta ateities veikla. Sekantis skautų vyčių suvažiavimas įvyks Worcesteryje balandžio mėn. Spor-

Boston, Mass.

Clevelande suruoštame Seserijos skautininkių, akademikių ir vadovų suvažiavime, iš Bostono, be rajono vadeivės s. I. Treinienės, dalyvavo: s. St. Subatienė, s. I. Nenortienė, v. sklt. L. Jakutytė, v. sklt. G. Karosaitė.

Visos mūsų sesės, patyrusios nepaprastą Clevelando skaučių nuširdumą, atsivežė daug ryžto ir darbingos nuotaikos. Ačiū visoms, prisidėjusioms prie tos nuotaikos.

Sesė N.

to šventė vėl bus rengiama Worcesteryje; tai bus 10 m. sportinių skautišku švenčių sukaktis. Ji bus rengiama Joninių išvakarėse birželio mėn. pabaigoje.

■ Jaunų skaučių vadovei sl. **A. Palubeckaitėi** pradėjus studijas kitame mieste, nauja draugininke paskirta sl. **K. Kavaliauskaitė**.

■ V. s. sl. **G. Čėsnaitė**, gavus Fullbright stipendiją magistro laipsniui siekti, išvyko į Paryžių, o v. s. v. sl. **A. Vedeckaitė** tolimesnėm dainavimo studijom rugsėjo pradžioje išvyko į Vokietiją. Linkime sesėms pasitaikančiomis progomis gražiai atstovauti lietuvių skautus. **K.**

Brangiam jo tėveliui mirus jaunesn. skautą brolių **JUOZUKA JUŠKA**, jo sesutes seses skautes ir jo mielą mamytę bei artimuosius nuoširdžiai užjaučia ir drauge liūdi

Elizabeth'o L. K. Šarūno
Draugovės
S KAUTAI

BOSTONAS

Jaunųjų Lapinų daina
(gaida: Dominike, niki...)

Buvo skautas Daminikas — kandidatas dar tik tai, savo būriui vadovavo — klausė jo visi draugai.

Daminikai, Daminikai — geras skautas tu esi, — jam šaukdavo visi. Jis mokino, jis rikiavo, o ir pats kartu lygiavo, visuomet šypsojosi.

Daminikas savo būrį ruošė įžodžiui rimtai: įstatai ir patyrimai, ženklai, kilpos ir mazgai.

Čia nejuokas tau, brolyti, visą morzę parašyt brūkšneliai ir taškais. Nemokėsi — tai pražūsi: geltonšlipsis tu nebūsi, atsiskirsi su draugais.

Daminikas visur spėja — pirmas artimui padės. Lapinų Jaunųjų vadas — visad ir visur budės.

Daminikai, Daminikai — geras skautas tu esi, — jam šaukdavo visi. Jis mokino, jis rikiavo, o ir pats kartu lygiavo, visuomet šypsojosi.

Jaunas Lapinas

Ps. J. Menkeliūnas Worcesterio skautų-čių svečias. Sėdi ps. J. Menkeliūnas, s. E. Gorodeckienė, ps. R. Molienė ir s. P. Molis.

Į TALKĄ SKAUTŲ AIDUI!

1965 metų SKAUTŲ AIDO vėjus.

Baigiasi 1964 metai; tuo pačiu baigiasi ir SKAUTŲ AIDO 1964 metų prenumeratos.

Jau pats laikas SKAUTŲ AIDĄ užsisakyti 1965 metams.

Visi, gauną žurnalą 1964 metais, kviečiami savo prenumeratas galimai greičiau atnaujinti 1965 metams. Tų metų prenumeratos mokestis \$3.00. Laiku atnaujinę, žurnalą gaus be pertraukos.

Prenumeratas atnaujinti galima per skautų bei skaučių vienetus, per paskirus SKAUTŲ AIDO prenumeratų rinkėjus ar tiesiog administracijoje.

Vienetai ir platintojai - platintojos dar dalyvauja tradicinėse SKAUTŲ AIDO vėjus varžybose; todėl užsisakant per juos, padedama jiems sėkmingiau dalyvauti vajuje.

Kas SKAUTŲ AIDO negauna, skatinamas jį užsisakyti 1965 metams.

Siekiamo, kad SKAUTŲ AIDĄ gautų visi Lietuvos Skautų Sąjungos nariai ir narės, visos skautų-čių šeimos, skautų-čių rėmėjai, jaunimas ir visi, kuriems rūpi jaunimas.

Visi LSS nariai ir narės prašomi rasti progų savo bičiuliams, pažįstamiems ir kitiems geros valios lietuviams pasiūlyti SKAUTŲ AIDĄ būtinai užsisakyti 1965 metams sau ar dovanomis ir kitiems.

SKAUTŲ AIDAS turi išsilaikyti iš prenumeratų mokesčių. Todėl labai svarbu, kad prenumeratorių būtų vis daugiau ir daugiau, tada juk ir žurnalas galės vis labiau tobulėti.

Dabar pats laikas prenumeratų būdu sudaryti tinkamas sąlygas SKAUTŲ AIDUI sėkmingai eiti 1965 metais.

Kviečiami užsisakyti.

Vadovus ir vadoves prašome organizuoti vaju savo vietose.

O visus ir visas visai talkinti, kad vėjus būtų sėkmingas.

/—/ s. Ed. Korzonas,
LSS Tarybos Pirmininkas.

/—/ K. Čėsna,
Skautų Aido
Administratorius.

/—/ v. s. A. Saulaitis,
Skautų Aido
Vyriausiasis Redaktorius.

- SKAUTŲ AIDO:
- a) metinė prenumerata — \$ 3.00.
 - b) garbės prenumerata — \$10.00.
 - c) garbės leidėjo pren. — \$25.00.

1965 m. SKAUTŲ AIDO vėjus

ir

prenumeratų rinkimo varžybos.

Visi su SKAUTŲ AIDU!

I.

Pradedama organizuoti rinkti SKAUTŲ AIDO 1965 metams prenumeratos.

I tą smagią talką, kaip ir ligi šiol, kviečiami visi LSS nariai — skautai, skautės, vadovai, vadovės, rėmėjai ir k.

Talką vietose organizuoti prašomi ko skubiausiai vadovai ir vadovės vietovėse. Ligi šiol buvo parodyta daug gražios nuotaikos, tokios geros skautiškos nuotaikos reikia ir šiais metais. Tad griebkimės darbo!

II.

Vajaus laikotarpis: nuo 1964 lapkričio 15 d. ligi ko-vo 15 d.

III.

1. SKAUTŲ AIDO 1965 metų vajaus varžybų duomenis galutinai suvedami Seserijos ir Brolijos rajonais.

2. Prenumeratų rinkimo vaisiai varžybose apskaičiuojami taškais:

- a) apmokėta metinė prenumerata — 3 taškai,
- b) apmokėta garbės metinė prenumerata — 10 taškų,
- c) apmokėta garbės leidėjo met. prenumer. — 25 taškai.

3. Vieneto taškų visumą sudaro visų jo narių surinktų taškų suma.

4. Rajono taškų visumą sudaro visų rajono vienetų surinktų taškų suma.

5. Varžybų laimėtojai išrenkami koeficientų būdu: surinktų taškų visumos skaičius padalinamas iš oficialiai Seserijos ar Brolijos vadijoje registruotų atitinkamo rajono narių skaičiaus.

IV.

1. Atskirose atitinkamo rajono vietovėse SKAUTŲ AIDO prenumeratų rinkimą gali atlikti vienetai arba paskiri platintojai, kaip vietovėje vadovų susitariama.

2. Vietovėse platinimo vajuje varžomasi taip:

- a) 4-ios vietos, jei varžomasi vienetų vardu,
- b) 3-ys vietos, jei varžomasi paskirų platintojų vardu.

3. Atitinkamai vietai laimėti turi surinkti:

- a) vienetas: I-jai vietai — ne mažiau 360 taškų,
II-jai vietai — ne mažiau 300 taškų,
III-jai vietai — ne mažiau 240 taškų
ir IV-jai vietai — ne mažiau 200 taškų.

b) paskiras platintojas:

- I-jai vietai — ne mažiau 300 taškų,
II-jai veitai — ne mažiau 240 taškų
ir III-jai vietai — ne mažiau 180 taškų.

4. Užskaitomos tik pilnai ir laiku apmokėtos prenumeratos.

V.

Premijas varžybų komisija paskelbia atskirai.

VI.

1. Prenumeratorių sąrašai reguliariai (bent kas dvi savaiti) siunčiami SKAUTŲ AIDO administracijai.

2. Prenumeratorių sąrašė rašoma aiškiai: prenumeratoriaus vardas, pavardė ir tvarkingai tikslus adresas.

3. Antrasis sąrašo egzempliorius pasilieka.

4. Prenumeratų pinigai siunčiami kartu su pren. sąrašu.

5. Pinigai persiunčiami čekiu, pašto perlaida ar p., bet nesiunčiama grynais voke.

6. Jei prenumeratorius, mokąs pinigus, nori gauti kokią pakvitavimą, pats platintojas išduoda savo pakvitavimą. Kvitų blankų knygučių galima gauti knygyne ar p.

VII.

Už ligi 1965 sausio 1 d. SKAUTŲ AIDO administracijai atsiųstas ir apmokėtas prenumeratas vienetams ar paskiriems platintojams varžybų komisija pridėda dar 10% taškų prie ligi tol surinktų taškų skaičiaus.

VIII.

Varžyboms vadovauja, premijas nutaria ir taisykles aiškina SKAUTŲ AIDO 1965 m. vajaus varžybų komisija.

IX.

Šis pranešimas yra viešas į visus kreipimasis vajaus reikalu.

Pranešimą pastebėjęs, kiekvienas prašomas tuoj pat prisidėti vajų vykdyti, organizuoti prenumeratų rinkimą vietose ir skatinti kitus į talką.

SKAUTŲ AIDO
Redakcinė Komisija.